

Gazetemizin 1 aylık gelirini Kürt halkı ile dayanışmak için abluka altındaki ilçelere yolluyoruz!

Faşist ablukayı kırmak,
Direnişle dayanışmayı
güçlendirmek için...
özgür gelecek oku/okut!

özgür gelecek

Haftalık

Pêşeroja Azad

Sayı: 71

www.ozgurgelecek.org

Fiyat: 1 TL

28 Ocak-3 Şubat 2016

Özgür Gelecek'ten

Özgür basın hedefte!

Önce gözaltı ve tutuklama furyaları ile susturmaya çalıştılar. Şimdi de öldürerek halkın gerçeklere ulaşmasını engellemeye çalışıyorlar. T. Kürdistanı'nda birçok ilçede sokağa çıkma yasaklarıyla beraber Kürt halkına katliam politikalarını uygulayan TC devleti, bölgede olup bitenleri olduğu gibi aktaran özgür basına yönelik saldırılarını boyutlandırıyor. İMC kameramanı Refik Tekin'in de olduğu birçok kişinin polis saldırısı ile yaralanırken Tekin polisler tarafından işkence de gördü; burjuva medya tarafından ise "terörist" ilan edildi. Diğer yandan yine Cizîr'de Azadiya Welat gazetesi Yazı İşleri Müdürü Rohat Aktaş'ın da bulunduğu eve havan topuyla saldırı oldu; yaralıların hastaneye kaldırılmasına izin verilmiyor!

Sözün özü TC'nin ezilenlere karşı açtığı topyekun savaşı tüm açıklığıyla ortaya koyanlar hedefte! Bizler kampanyamızla, gerçekleri olduğu gibi yazarak safımızı korumaya devam edeceğiz!

Gündem

Parti ve devrim şehitlerini anıyoruz! Hayalet

S/03

Göğün Yarısı

"Zılgıtlarımızla yürüyoruz özgürlüğe..."

S/07

Pusula

Sur, Cizre, Silopi'ye nasıl bir ses vermeli?

S/11

Faşist ablukayı kırmak için...

Sokaklardayız! T. Kürdistanı'nda pek çok ilçe ateş çemberindeyken bu çemberi, hakim sınıfların aleyhine çevirmenin gerekliliğiyle...

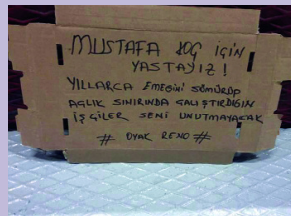
İsyandayız! Katledilenlerin, dili, kimliği, kültürü yasaklananların, tutsaklığa mahkum edilenlerin hesabını sorma bilinciyle...

Dayanışmayı büyütüyoruz! TC devleti, kolluk kuvvetleriyle her gün yeni bir ölüm haberi almamıza sebep olurken halkın cenazelerine dahi ulaşmasını engelliyor. Faşizmin bu ağırlaştırılmış haline karşı dayanışmayı kuşanıyoruz!

Faşist ablukayı kırmak için, zaman sokaklarda, isyanda olma; dayanışmayı büyütme zamanı!

Mustafa Koç'un ölümüne çok üzüldük(!)

S/08

Tehlikeye gerek yok, herkes yüzde 1 için!

S/09

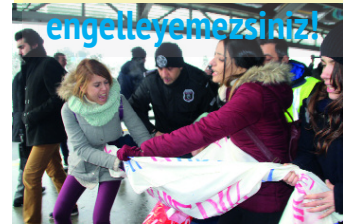
"Direnebileceğimiz yere kadar direnmeye devam edeceğiz!"

S/04

Özsavunma direnişinde ölümsüzleşen **Heval Botan'a...**

S/06

Direnişimizi bir avuç şovenizminle engelleyemezsiniz!

S/07

Sultanahmet Erdoğan ve Merkel'in hesaplarının sonucu!

S/10

Diren! Zamanı geldi! "Laf değil icraat!"

S/12

Faşist ablukayı kırmak, direnişle dayanışmayı güçlendirmek için...

TC devleti aylardır T. Kürdistanı'nda sokağa çıkma yasakları, abluka ve zorla göç ettirme ile birlikte saldırılarına devam ederek asırlık imha ve inkar politikalarında bir değişiklik olmadığını her gün yeniden ispat ediyor. Her gün genç, yaşlı, kadın, çocuk demeden katletmeye devam eden devlet askeri operasyonlarla gerçekleştirilen abluka ve sıkıyönetim uygulamalarıyla Kürt halkının iradesini kırmayı, örgütlülüğünü dağıtmayı hedefliyor.

AKP bütün kurumlarıyla topyekün saldırı halinde. Savaş askeri, politik, sosyal ve ekonomik boyutlarda şiddetle devam ediyor. AKP, silahlı kuvvetlerin özel yapıları (Bordo Bereliler, JÖH, PÖH vb.) öne sürülerek şehir gerilla mücadelesine karşı üstünlük sağlamaya çalışsa da halk ve doğa ile bütünleşenlere karşı en fazla teknolojik üstünlüğün verdiği avantajları yakalamanın ötesine geçemiyor. Süren askeri operasyonlarda yaşanan hüsrana, havuz medyasınca çarpıtılarak "devlet bütünlüğü ve egemenliğinden" ödün verilmediği propagandası yapılmakta fakat fayda etmemektedir.

"Özgürlüğe giden yolda yükü beraber göğüslemeliyiz"

Bu destansı direnişin her parçasında bir öznesi olmak bizlerin sorumluluğudur ve bu sorumluluk en acil görevlerimizdir. Bu çağrıya kulak vererek bulunduğumuz alanlardan doğru bu direnişin bir parçası olmak zorundayız. Özgür Gelecek gazetesi olarak, direnen Kürt halkının yanında olabilmek için "Faşist ablukayı kırmak, direnişle dayanışmayı güçlendirmek için Özgür Gelecek oku/okut!" şiarıyla gazetemizin bir aylık gelirini abluka ve sokağa çıkma yasaklarının olduğu bölgelere gönderme kararı almıştık.

Bu doğrultuda okurlarımız İstanbul, Dersim, Adana, Ankara, İzmir, Bursa-Gemlik gibi birçok il ve ilçede gazete dağıtımları yaparak, stantlar açarak meydanlarda ajitasyon-propaganda çalışmaları örgütleyerek, sosyal medyayı aktif kullanarak, çeşitli görseller hazırlayarak kampanyamızı büyütmeğe devam ediyorlar. Geçtiğimiz sayımızda yayımladığımız okur toplantılarımızın da gündemlerinden biri olan kampanyamızın bu ekseninde ve daha çeşitlendirilerek her türlü araç kullanılarak büyütelim.

İSTANBUL Sarıgazi'de Kürdistan için kampanya çalışması

* Sarıgazi'de bulunan Özgür Gelecek okurları olarak gazetemizin başlatmış olduğu çalışmayı "alanımızda nasıl büyütebiliriz"i konuşmak için 21 Ocak akşamı bir toplantı gerçekleştirdik. Öncelikle devrimci yayınları halka ulaştırmanın önemi üzerine bir tartışma yürüterek ardından dağıtım planlaması yaptık.

* Bu kapsamda 22 Ocak günü toplu bir şekilde Akpınar Mahallesi'nde tüm ev ve sokakları tek tek gezerek hem dağıtım yaptık hem de T. Kürdistanı'nda yaşanan katliam ve direnişi aktardık. Kimi evlerde burjuva basından ve AKP'nin kalemsözlere öğretilenlerin etkisiyle şoven yaklaşımlarla karşılaşsak da halka ısrarla gerçeklerin aslında öyle olmadığını aktardık. Ayrıca kampanyamızı anlattığımızda da olumlu tepkiler aldığımız çok sayıda insanla sohbet ettik.

* Kampanya kapsamında 23 Ocak günü Özgür Gelecek gazetesini yoğun bir şekilde kitlelere ulaştırma hedefi ile birçok mahallede kapıları çaldık.

Dağıtım yapılan mahallelerde birçok işyerine ve kahvelere gidilerek Kürt halkının toplara ve ağır zırhlı araçlara karşı vermiş olduğu direniş anlatıldı.

1 Mayıs'ta çalışmalar devam ediyor

Partizan'ın da içerisinde yer aldığı devrimci, demokratik, yurtsever ve ilerici kurumlar başlattıkları yardım kampanyasını DKÖ ve yöre derneklerinin gündemine de taşıyarak bir çalışma yürüterek, Özgür Gelecek'in başlatmış olduğu kampanyayı da bu kapsamda birleştirerek ve zenginleştirerek çalışmalarını yoğunlaştırdı. 23 Ocak günü Partizan ve Özgür Gelecek okurları tarafından Sima Düğün Salonu'nda stant çalışması gerçekleştirildi.

Gazi'de dayanışma için stant

24 Ocak günü Partizan okurları Gazi Mahallesi'nde Cemevi bölgesine stant açtı. Gazetemiz Özgür Gelecek'in 1 aylık gelirini T. Kürdistanı'nda abluka altında olan ilçelere gönderme kararının ardından Gazi Mahallesi Partizan okurları olarak stant açtık ve ajitasyonla yayınlarımızın dağıtımını gerçekleştirdik

Esenyurt'ta çalışmalarımız sürüyor

Örnek Mahallesi'nde YDG ve Partizan okurları olarak toplu gazete dağıtımını yaptık. T. Kürdistanı'nda her gün daha da şiddetlenerek süren devlet terörü, halkımızın kesintisiz direnişi karşısında boşa çıkmaya mahkumdur. Aylardır sokağa çıkmanın yasak olduğu bölgelerde, evde kalmak dahi öldürülmek için yeterlidir. Çünkü faşist TC devleti, sokağa çıkan insanları öldürmekle

yetinmiyor, evinde oturan insanlarımızı da tank ve top atışları ile katletmektedir.

Özellikle Cizre, Silopi ve Sur'da hala devam eden sokağa çıkma yasakları halkın evlerinin tamamen harabeye dönmesine sebep oldu. Yoğun bir biçimde yapılan tank, top ve havan atışları evde kalan insanları öldürmekle kalmıyor, aynı zamanda evin de tamamen yıkılmasına, yaşanamayacak hale gelmesine yol açmaktadır. Kış aylarında olduğumuzda düşünüldüğünde halkın ne denli zorluklar yaşadığını da buradan anlayabiliriz.

(...)

Bizler de YDG ve Partizan okurları olarak gazetemiz Özgür Gelecek'in başlattığı dayanışma kampanyası kapsamında Örnek Mahallesi'nde kalabalık bir biçimde esnafa giderek gazete dağıtımını gerçekleştirdik. Yoğun yağmura rağmen gerçekleştirdiğimiz dağıtıma halkımız yoğun bir ilgi gösterdi. Bu çalışmayla birlikte halk ile birebir ilişkilennemizin, yayınlarımızı birebir onlarla buluşturmamızın önemini bir kez daha görmüş olduk. Dağıtım sırasında birçok kişinin "yine gelin" demesi bunun önemini bizlere göstermiş oldu.

Dağıtım sırasında özellikle kiraathanelere giderek masa masa dolaşarak kampanyamızı anlatmamız, T. Kürdistanı halkı ile dayanışmanın önemine değinmemiz karşısında mahalle halkı maddi yardımda bulunarak çalışmaların daha da yoğunlaştırılmasını istedi.

DERSİM

Gazetemizin kampanyası kapsamında Ovacık'ta Partizan ve Ovacık ÖG okurları 3 günlük stant çalışması gerçekleştirildi. Yoğun kar yağışına rağmen ilgi gösteren halkımız da dayanışmanın yanında oldu. Pertek'te ise bir haftalık süre boyunca ilçe esnafına gazete dağıtımını gerçekleştirdi. Daha çok kitleye ulaşmak için mahallelerde de dağıtım yapan okurlarımız, T. Kürdistanı'nda yaşanan saldırılar hakkında sohbet etti. Pertek köylerinden olan Akdemir köyünde yoğun bir gazete dağıtımını yapan okurlarımız şehit ailelerini de ziyaret ederek ilçe merkezinde stant açtı.

ANKARA

HDP'nin Ankara'da gerçekleştirdiği 2. Olağan Kongre'de, Özgür Gelecek okurları, "Faşist ablukayı kırmak direnişi büyütme" için başlatmış olduğumuz kampanya kapsamında stant açarak, gazetemizi kitleyle buluşturdu.

Standımıza yoğun ilgi vardı. Ayrıca Halkların Demokratik Kongresi Eş Sözcüsü Sebahat Tuncel ve sanatçı Pınar Aydınlar standımızı ziyaret etti.

BURSA/GEMLİK

Gemlik Muş, Hınıs İlçeleri Kültür ve Dayanışma Derneği ve Eşref Dinçer Mahallesi'nde evlere giderek gazetenin tanıtımını yaptık ve Kürt halkı üzerindeki katliamlara karşı ortak mücadelenin önemine ile devletin Kürt halkına dönük imha, yok etme ve teslim alma girişimlerine karşı halkın direnişi sürdürdüğüne değindik.

Gemlik'te de kampanyanın bitim tarihine kadar her sayıyla birlikte farklı ev ve kiraathane ziyaretleri gerçekleştirerek, Kürt halkı üzerindeki yasaklara, katliamlara ve ablukaya karşı devlet terörünü teşhir ederek dayanışmayı sürdürerek büyüteceğiz.

ADANA

23 ve 24 Ocak günlerinde Adana'nın emekçi mahallelerinde ÖG okurları olarak kampanya kapsamında gazete dağıtımları gerçekleştirdik. "Faşist ablukayı kırmak direnişi büyütme" için başlatmış olduğumuz kampanya kapsamında, gazetemizi kitlelere ulaştırdık. Kalabalık bir şekilde gerçekleştirdiği gazete dağıtımında, kitlelere Kürt halkının direnişi ve serhıldanları anlatarak kampanyayı sahiplenmenin anlamına değindik. Ayrıca kampanya boyunca ev ziyaretlerine ve çat kapı dağıtımlara hız vereceklerimizi duyurarak çalışmalara katılım için bütün okurlara çağrı yaptık.

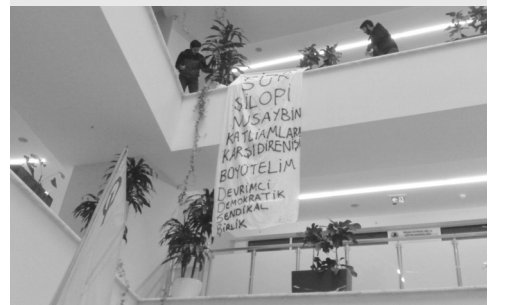
Yazılama yapan DDSB'liler gözaltına alındı

Kartal: 20 Ocak günü Pendik/Esenyalı'da T. Kürdistanı'nda yaşanan abluka ve katliamla ilgili yazılama yapan 2 DDSB faaliyeti gözaltına alındı. Esenyalı Karakolu'na götürülen DDSB'liler polislerin "şef" diye hitap ettikleri birisinin "TİKKO'yla bağlantılısınız! Hepinizi yakacağım, hapse tkacağım" gibi tehdit ve küfürlerine maruz kaldılar. Para cezası kesilmesinin ardından 2 DDSB'li serbest bırakıldı.

DDSB'lilerden katliamlara karşı işgal eylemi

Kartal: Devrimci Demokratik Sendikalar Birliği (DDSB) 20 Ocak günü T. Kürdistanı'nda TC'nin katliam politikalarına karşı Kartal Belediyesi'ni işgal etti. Belediye binasının ara katından "Sur, Silopi, Nusaybin, katliamlara karşı direnişi büyütelim" yazılı pankart asan DDSB'liler "Kürdistan faşizme mezar olacak", "Kürdistan'da düşene, dövüşene bin selam", "Katil devlet, hesap verecek" gibi sloganlar attılar.

Pankartın açılmasının hemen ardından belediyenin güvenlik görevlileri ile sivil polisler, DDSB'lilere saldırdı. Pankartı kapatmaya çalışan güvenlik görevlileri ve sivil polisler, DDSB'lileri darp etti. Saldırlara rağmen pankart başından ayrılmayan DDSB'liler, konuşma ve sloganlarla eylemlerini sürdürdüler. Sivil polisler ve güvenlik görevlileri tarafından darp edilerek belediye binasından çıkarılan DDSB'liler, polisin gözaltına alma girişimlerini boşa çıkararak eylemlerini sona erdirdiler.

Parti ve Devrim Şehitlerini Anıyoruz!

Sözümüze “Avrupa’da bir hayalet dolaşıyor” diye başlamıştık. İşte o “hayalet” sadece Avrupa’da durmadı. O günden bu yana dünyayı dolaştı ve dolaşmaya da devam ediyor. Çünkü bu söz söylenirken aynı zamanda “şimdiye kadarki bütün toplumların tarihi, sınıf savaşmaları tarihidir” de denilmişti. Ve tam da bu nedenle, sözümüzü ilk söylediğimiz zamandan günümüze kadar geçen süre içinde tarih, sınıf savaşları olarak yaşanmaya devam etti! “Hayalet” korkutmayı, tedirgin etmeyi ve elbette aynı oranda umut ve güç olmayı sürdürdü.

“Hayalet”in varlığının somut olarak ortaya çıkması, adına Sovyetler denilen bir devletin kurulması ve sonra da Çin gibi ülkelerin katılımıyla büyümesi idi ve insanlığın geleceği açısından bunlar büyük önem taşıyordu. Ne var ki, bu görkemli girişim ve ayağa kalkış akamete uğradı. İnsanın insan olmaktan kaynaklı hataları, yetmezlikleri ve elbette ki tecrübesizlikler; bu görkemli varoluşun daha ileriye taşınmasına, kökleşip yerleşmesine olanak tanımadı. Ancak insanlık, bu olumlu ve olumsuz tecrübelerden öğrenmesini bildi! Şimdilerde insanlığın geleceğine dair taşıdığımız umut; bugünlerin “şanlı ve kanlı” mirasından ve elbette ki “insanın insana kulluğunu” reddeden yapısından gelmektedir.

Kimileri sözümüzü ilk söylediğimizdeki “şimdiye kadarki” lafını, bu görkemli varoluşlarda yaşanan geriye dönüşler sonrası, “küreselleşme”, “sınıfların ve sınıf mücadelesinin bittiği” şeklinde algıladı ve propaganda etti. Onlara göre “ideolojiler ölmüş”tü! İdeolojiden kastettikleri elbette “hayalet”ti! **Ne var ki öldüğünü ilan ettikleri “hayalet”ten korkmaya ve ona saldırmaya devam etmekten de bir an olsun geri durmadılar.** İnsanlığın kendi tarihinde şu ana kadar atmış olduğu en ileri adımlardan yaşanan geriye dönüşleri kullanarak, “sınıf”ın yerini, “kimlik”lerin, “medeni-yet”lerin, “kültür”lerin vb. aldığını ilan ettiler. Ancak bunu söyleyenler aynı dönemde burjuvazinin “neo-liberalizm” adı altında işçi sınıfına karşı kapitalizmin tarihinde görülen belki de en uzun saldırısını gerçekleştirdiğini görmezden geliyorlardı.

“Hayalet”i her fırsatta kötileyenler, durmaksızın lanetleyip ona saldıranlar, onun yerine insanlığa daha fazla açlık, daha fazla işsizlik ve yoksulluk, daha fazla sömürü dışında başka bir şey veremediler. Buna bir de bölgesel ve yerel düzeyde savaş, katliam, mültecilik, ırkçılık, çevre ve doğa katliamı vb. eklediler! İnsanlığa “hayalet”i tehdit olarak gösterenler, onun geleceğinin olmadığını söyleyenler, bunun karşısında insanlığa gelecek adına hiçbir şey söyleyememekteydiler. Tek yapabildikleri “kırk satır mı kırk katır mı?” ikileminde “ya barbarlık ya barbarlık”ı dayatmaktır. “Tarihin sonu”nu ilan edenler şimdilerde bu tarihi, milyonlarca insanı birebir etkileyen savaşlarla, “terörizm” adını verdikleri saldırılarla, açlığın ve yoksulluğun art-

masıyla, uyuşturucu ve depresyonla, kültürel yozlaşmayla vb. yazmaktadırlar.

Tarihin tekerleği dönmeye, hayalet dolaşmaya devam ediyor

“Hayalet”in öldüğünü vaaz edenler, ekonomik krizlerinin yanında ideolojik, politik, kültürel vb. kriz içerisindedirler. İnsanlığa sunabilecekleri bir gelecek yoktur. Olmadığı içindir ki, bizzat kendi ülkelerinde sınıfsal eşitsizliklerin artmasından, ırkçı ve faşist örgütlenmelerin güçlenmesinden, İŞİD gibi katiller sürüsünün ortaya çıkışından sorumludurlar. Bunun karşısında “hayalet” kazanmış olduğu mevzilerden geri çekilmiş olsa bile, halen insanlığa daha iyi bir geleceğin olabileceğini, bunun gerçekleştirilebilir olduğunu vaaz etmektedir. Her şey bir yana insanlığın sömürüye, yoksulluğa ve her türden ayrımcılığa karşı o görkemli ayağa kalkışının dersleri bile bunu göstermeye ve kanıtlamaya devam etmektedir.

Bir yanda insanlığın burjuva ideolojisiyle ulaştığı ve tıkanıdığı aşama, diğer yanda proleter ideolojinin ulaştığı aşama ve onun gelecek tasavvuru bulunmaktadır. Ki bunlar yüzyıllardır insanlığın, toplumların sınıf savaşlarının ürünü, bu birikim sonucu ortaya çıkmış durumdadırlar. Yani ne burjuva ideolojisi kendi başına ne de proleter ideoloji kendi başınadır. Somut olarak günümüzde burjuva ideolojisinin kapsamı içinde her türden gericiliğin, faşizmin, ırkçılığın, İŞİD gibi örgütlerin vb. ortaya çıktığına tanık olmaktadır. Bunun yanında proleter ideolojinin kapsamı içinde ise ezilen ulusların, milliyet ve inançların, kadınların, her türden zulme ve baskıya maruz kalanların isyanı ve mücadeleleri bulunmaktadır. Bu açıdan “hayalet” sadece sınıfın değil, ezilen ulusların, kadınların, gençlerin, inançların kısacası bütün “ötekileştirilenlerin” elinde bir silah olmayı sürdürmektedir.

Bu nedenle “hayalet” sadece sınıfın mücadelesini ve geleceğini kapsamamakta, kendisiyle birlikte ezilen, baskı gören, zulme uğrayan her kesim ve çevrenin, tarihin ileriye doğru akışını temsil eden herkesin mücadelesinin toplamını oluşturmaktadır. Bu tür mücadelelerin kendiliğinden olması ya da burjuva ideolojisinden

HAYALET

çeşitli düzeylerde etkilenmesi işin özünü değiştirmemektedir. Kimi “yol kazaları”, tümsek ve hendekler olsa da tarihin tekerleği ileriye doğru dönmektedir. Sınıfın ve halk kitlelerinin daha iyi bir yaşam uğruna sınıfsız, sınırsız, sömürsüz bir dünya mücadelesi kesintisizce sürmektedir. İşçi sınıfının ve emekçilerin demokrasi, devrim ve komünizm yürüyüşü devam etmektedir. Önemli olan budur ve “hayalet”i her zaman gündemde tutmaktır.

Türkiye’de hayalet! Korkuyorlar ve korkmaya devam edecekler!

Geride bıraktığımız yıl ülkemizde “hayalet”in dolaştığına çokça tanıklık ettik. İnsanlığın daha iyi bir gelecek için, sınıfsız, sömürsüz, her türlü haksızlığa ve baskıya karşı, savaşırsız ve barış içinde bir dünya özleminin türünü ve elbette toplamı olan “hayalet”in varlığı ve mücadelesi, düşmanlarını korkutmaya ve tedirgin etmeye, dostlarına umut ve güven vermeyi sürdürmektedir.

İnsanlığın sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız ve barış içinde yaşam isteğinin somut ürünü ve toplamı olarak “hayalet”; ülkemizde Süruç’ta, Amed’de, Ankara’da, ilericiler, devrimci ve demokrat kitlelere yönelik katliamlarda, özellikle yurtsever ve devrimci kadınlara yönelik faşist infazlarda; Kürt ulusunun en demokratik taleplerine yönelik faşist abluka ve saldırılarda yaşamını yitiren her Kürdün ölümünde kendini var etmekte ve yeniden üretmektedir. Bu katliamlar, işçi sınıfının ve emekçilerin halk demokrasisi, devrim ve komünizm mücadelesini geriletmek bir yana daha da keskinleştirmekte, “hayalet”in daha çok gündeme gelmesini dayatmaktadır.

Türkiye koşullarında devrim ve demokrasi mücadelesi iç içe geçmiştir. Sadece barış ve demokrasi isteyenler bile faşizm tarafından ya doğrudan ya da beslemeleri aracılığıyla alçakça katledilmektedir. Demokrasi ve devrim şehitleri aynı paydada buluşmuş durumdadır. Bu anlamıyla, Kürt ulusunun demokratik taleplerini dillendirdikleri ve dahası bu haklarına

sahip çıktıkları için ya da Kürt halkıyla dayanışma içinde olduğu için katledilen her insan, **demokrasi şehididir.** Kürt ulusuna karşı uygulanan bu faşist zulme itiraz eden, dahası bu zulmün kaynağı faşizme karşı mücadele etmek için silaha sarılıp bu uğurda toprağa düşen her insan **devrim şehididir.** Bütün bunların toplamı olarak uluslararası proletaryanın ülkemizdeki temsilcisi olan “hayalet”i, kendi pratiklerinde var ederken toprağa düşen her insan **komünizm şehididir.**

Halk demokrasisi, devrim ve komünizm mücadelesinde toprağa düşenler yani “şehit” olanlar, kelimenin anlamına uygun olarak “tanık”lardır. Bizlerin “kitabı”nda bu tanıklık dinsel, metafizik anlamıyla değil tam aksine, insanlığın binlerce yıllık kavgasının, insanlaşma mücadelesinin kanıtı olarak vardır. Onlar sayesinde insanlık, kendine yabancılaşmaya karşı durmakta, insan olmanın onurunu taşımayı sürdürmekte, geleceğe umutla bakabilmektedir. Çünkü onlar insanlığın önlenemeyecek yürüyüşünün somutta cisimleşmiş halidir ve tam da bu nedenle sadece katledilmemekte, cenazeleri bile işkenceye tabi tutulmaktadır. Katledilenler günlerce sokaklarda bırakılmakta, ailelerine ve yoldaşlarına verilmemekte ya da kaçırılarak gizlice gömülmektedir. Bu faşist zulüm daha şimdiden kaybedişin, geleceğe yönelik korkunun ifadesi olduğu gibi çaresizliğin de dışavurumudur.

Onları andığımız Ocak ayının son haftası içinde, meselenin sadece bir hatırlama ve hatırlanma olmadığı, tam aksine karanlıkla aydınlığın, haklılıkla haksızlığın, iyile kötünün, gericilikle ilericiğin, ezenle ezilenin kısacası maddenin binlerce yıllık hareketinin bir devamı ve anda sürdürdüğünün bilincinde olunmalı ve buna göre konumlanma gereği unutulmamalıdır. **Onları anmak bu “hareket”in içinde yer almak ya da yer alınmıyorsa bir adım daha öne çıkmaktır.**

Bu anlamıyla “onları anmak savaşmak”sa bunun altı mutlaka doldurulmalıdır. Savaşmaktan kastedilen sadece eline silah alıp halk savaşının bir neferi olmak değildir. Bu iyi ve tercih edilmesi gereken bir yönelim olmakla birlikte, savaşmanın sadece bu olmadığı da akıldan çıkarılmamalıdır! Bulunulan her alanda bir adım, iki adım öne çıkmak onları anmanın somut ifadesidir. Onları anmak Kürt ulusunun haklı ve meşru mücadelesine omuz vermek, bu direnişin içinde mutlaka ama mutlaka yer almaktır. Faşizme karşı mücadele içinde şehit düşen her devrimcinin, sloganının yarım kalmaması pratiklerinin sürdürücüsü olmaktır. Ve illa ki “hayalet”i her yere taşımak, onu bulunulan her alanda var etmektir.

Var edenlerimiz olduğu bilinmektedir. Bir buçuk asır önce sözümüze başlarken değindiğimiz “hayalet” ülkemizde en son Dersim Ovacık Şahverdi’de kendisini yeniledi ve yeminledi. Bu yenilemeye ve yemine sadık kalacağız! “Hayalet”i dolaştırmayı ve yaşamda var etmeyi sürdüreceğiz.

Renault işçileri direnişlerini sürdürmeye kararlı

H. Merkezi: Ek zam talebiyle bir haftadır fabrika içinde eylem yapan Renault işçileri, UET (en küçük üretim birimi) temsilcileriyle yaptıkları toplantı sonrası yeni yol haritasını belirleyerek üretime de etki eden eylemlere devam edeceklerini bildirdiler.

Patronun eylemlilikleri kırmak için işçi alımları yapılacağını duyurmasının ardından işçilerle ne yapacaklarını tartışmak üzere Birleşik Metal-İş 5 Mayıs Şubesi'nde UET sözcüleri bir toplantı düzenledi.

Toplantıda, işçilerin talepleri karşılanana kadar mesaiye kalmama eylemleri ve vardiya çıkışlarında yaptıkları toplu yürüyüşlere devam edileceği, bu yürüyüşlerin haftada iki gün, pazartesi ve perşembe günleri tüm vardiyalarda yapılacağı ve sendika temsilcilik seçimlerinin en kısa zamanda gerçekleştirileceği kararları alındı.

Renault işçileri, tüm metal işçilerine bir kez daha mücadeleyi ortaklaştırma çağrısında bulunarak, diğer fabrikada çalışan metal işçilerinin de fabrika içinde birliklerini sağlayıp kararlar alması, bu mücadelenin ortaklaştırılıp en kısa sürede çözüme kavuşturulması gerektiğini belirttiler.

Çetinkaya Nakış işçileri hakları için yürüdü

İstanbul: Çetinkaya Nakış Fabrikası'nda sendikalı olduktan sonra işten atılan iki işçi için yürüyüş düzenlendi. 10 gündür Yenibosna'da bulunan fabrika önünde direnişte olan işçiler, sendikaları **Deriteks** ile birlikte **Haber-İş Sendikası** Avrupa Şube, **EMEP** Bağcılar ilçe örgütü, **DDSB**, Bayteks Nakış işçileri, **Deriteks Tuzla Şube** yöneticileri ve direnişte olan **Ala Deri** direnişçileri ile birlikte yürüyüş düzenledi.

İşten çıkarılan işçilerin geri alınması talebiyle gerçekleştirilen yürüyüş sırasında Beşyol otobüs durağı önünde bir araya gelinerek, "**Çetinkaya işçisi yalnız değildir**", "**Köle değil işçiyiz, hep birlikte güçlüyüz**" sloganlarıyla direniş çadırına yüründü.

Direniş çadırına gelindiğinde ilk açıklamayı Deriteks sendika temsilcisi **Ulaş Arslan** yaptı. Ücret iyileştirilmesi ve çalışma saatlerinin yeniden düzenlenmesi için sendikal çalışma başlattıklarını vurgulayan Arslan, bu çalışmanın patronu korkuttuğunu, bu yüzden hızla düzenlemelerin yapıldığını açıkladı. Ancak ardından işçilerin işten çıkarılma ile karşılaştıklarını vurgulayan Arslan direnişlerinin devam

Dev-Tekstil üyesi işçilerden katliamlara karşı açlık grevi

İstanbul: T.Kürdistanı'nda devam eden ablukalara karşı ve Kürt halkının direnişine destek olmak için Devrimci Tekstil üyesi işçiler, 23 Ocak günü Sarıgazi Demokrasi Caddesi'nde gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile 24 saatlik açlık grevine başladıklarını duyurdu.

Demokrasi Caddesi girişinde, "**Kirli savaş ve saldırganlığa karşı; işçilerin birliği, halkların kardeşliği**" yazılı pankartı açıldı. Basın açıklamasına **Par-**

tizan, **BDSP**, **DDSB** ve **YDG** gibi kurumlar da destek verdi.

Basın açıklamasını kitle adına okuyan **Gülnur Ertaş**, egemenlerin, Ortadoğu'daki kirli hesapları doğrultusunda her gün yeni katliam ve yıkımlar gerçekleştirdiğini vurgulayarak, "terörle mücadele" adı altında tüm halklara saldırı gerçekleştirdiğine dikkat çekti. İşçi ve emekçilerin hak arama mücadelesinin, gerçekleşen katliam politikalarından

ayrı ele alınamayacağına vurgu yapan Ertaş son olarak şunları söyledi: "**Fabrikalarda ve hayatın olduğu her yerde katliamlara karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği şiarıyla mücadeleyi bütündürmektir. Onun için işçi ve emekçileri kirli savaş ve saldırganlığa karşı, kölelik dayatmalarına karşı birlikte mücadele etmeye çağırıyoruz.**"

Basın açıklamasının ardından Dev-Tekstil üyesi işçiler, Eski Ankara Caddesi üzerindeki binalarına geçerek 24 saatlik açlık grevi gerçekleştirdi.

"Direnebileceğimiz yere kadar direnmeye devam edeceğiz!"

İstanbul: Çetinkaya Nakış Fabrikası'nda çalışan ve Deriteks Sendikası'na üye olduktan sonra patronun uyguladığı baskıya rağmen iki işçi, sendika haklarından vazgeçemedikleri için işten atıldılar. İşten atılan işçiler "**Sendika haklıdır, engellenemez**" diyerek Çetinkaya Nakış Fabrikası önünde çadır kurarak direnişe geçti. 10 gün boyunca Yenibosna'da bulunan fabrika önünde direnişte olan işçiler, sendikaları Deriteks ile birlikte direniş çadırını kendi iradeleri ile kaldırma kararı alarak süreci hukuki olarak takip edeceklerini açıkladılar.

"Patronun dediği gibi 'En iyi personeli' bendim!"

Sendikalı olduktan sonra atılan işçilerle sonraki sürecin nasıl geliştiği üzerine yaptığımız söyleşide işçilerden **Zahit Güler** "İki senedir bu iş yerinde çalışıyorum. İki sene zarfında patronun dediği gibi 'en iyi personeli' bendim" diyerek başladı sözlerine. Sendikalı olduktan sonra ise patronun kendileri ile çalışmak istemediğini söyleyen Güler "Sorunları dile getirdiğim için patron benimle çalışmak istemediğini söyleyerek bizi işten çıkardı" dedi.

"**Direniş çadırını kurduktan sonraki süreciniz nasıl gelişti?**" diye sordumuzda "İlk günlerde çevrede bulunan fabrikalarda çalışan işçiler ve esnaftan oldukça ilgi vardı ve maddi-manevi herkes elinden gelen desteği sunuyordu. Bu durum Çetinkaya Nakış patronları tarafından hazmedilmeyerek destek sunan işçilerin patronları ve onların kiracısı olan esnaf tehdit edilerek engellendi. Tehditlerin ardından başka fabrikada çalışan işçiler gelip bizden

edeceğini belirterek "**bugün burada kök saldık, buradan büyümeye devam edeceğiz**" dedi.

Arslan'ın ardından işçilerden **Masum Baş** söz aldı. Haklarının sendikal güvenceye alınmadığı için törpülediğini belirten Baş, patron ve işçilere seslendi; "**Haklarımızı alıncaya kadar buradayız**" diye konuştu.

Deriteks Başkanı **Musa Servi**, patro-

özür dileyerek 'sizlere yarım edersek işten atılacaktıydık' dediler. Destek veren esnaf da işyerlerinden çıkarılma tehdidinden sonra geri çekilmek zorunda kaldı" şeklinde konuştu.

Güler, bu sözleri ile patronun sendika düşmanlığının ne boyutta olduğunu da gösteriyor. "**Çetinkaya Nakış patronu, Nakışçılar Dernek Başkanı aynı zamanda. Atacağı her adımın, diğer nakış fabrikaları için geri dönülemez bir süreci başlatacağının farkında olduğundan destek verenleri tehdit etti**" açıklamalarını yapan Güler, "**sendikal taleplerimiz için işten çıkarıldık**" diyerek şu şekilde devam etti; "**Fabrikadaki arkadaşlarımızın katılmaması için öncelikle maaşlarına 200 TL zam yaptı. 12 saat çalışma mesaisi 8 saate indirildi.**"

"Hakım olanı almak için sendikadayım!"

Sendikalı olan direnişteki diğer işçi **Kasım İter**'e "**Süreç nasıl başladı?**" diye sordumuzda "**Patron bize sendikadan ayrılırsanız çalışabilirsiniz dedi. Biz de bunu yapmayacağımızı söyledik**" diye açıklamaya başladı.

"**İşçiler sendikaya ye olduktan sonra, bizim ve patronun dahil olduğu bir toplantı gerçekleştirildi. Patron top-**

lantıda 'sendikaya neden girdiniz?' diye sordu. Ben nedenlerini anlatmaya çalıştım. Ayrıca sendikadan ayrılmayacağımı da ifade ettim" diyen İter, bu duruşunun işten çıkarılması sebebi olduğunu şöyle açıkladı; "**Toplantıdan sonraki gün, sabah fabrikadan içeri girmeden camdan beni odasına çağırdı. Odasında 'toplantıda sendika ile ilgili söylediğin sözler nedeni ile seninle çalışmak istemiyorum' dedi.**"

Kendisine boş kağıt imzalatılmak istendiğini belirten İter, sendikal olduğunu, bundan sonra da sendika ile haklarını arayacağını ifade ettiğini belirterek "**Tabi şunu da belirtelim; bu direniş bir tek bizim direnişimiz değildir! Birçok işçi arkadaşımızla birlikte sendikal haklarımız için bu süreci başlattık. Süreci başlattığımız arkadaşlar patronun baskısıyla geri adım attılar**" dedi.

"Özgürlüğe giden yolda yükü beraber göğüslemeliyiz"

"**Patron işçilerin istifa ettiklerinden emin olmak için bilgisayar başında beklemiş**" diyen İter, "**bunu da içerdeki işçiler bize iletti**" dedi.

İter son olarak kendilerini bu mücadelede yalnız bırakan işçi arkadaşları ile ilgili şunları dile getirdi; "**Biz birlikte aldığımız bu kararların arkasında duralım istedik. Fakat bazı kaygılardan dolayı diğer arkadaşlarımız geri adım atmak zorunda kaldılar. Eninde sonunda farkına varacaklardır ama canları yanmadan sonuca varamayacaklar. Bizi yalnız bıraktılar. Birlikte verdiğimiz sözü iki kişi yerine getirebildik. Güçlü oldukları ve söz hakları olduğu halde patrona boyun eğdiler. Direnebileceğimiz yere kadar direnmeye devam edeceğiz.**"

Kader, fitrat değil; işçi katliamı

H. Merkezi: Güvencesiz, sağlıksız, ağır şartlarda, taşeron sisteminde çalışan işçiler, sömürülmeyle beraber katledilmeye de devam ediyor.

18 Ocak'ta bir günde toplamda beş işçi iş cinayetinde katledildi!

Muğla'nın Milas İlçesi'nde bir iş-merkezi inşaatında çalışan s. 3. kattan düşerek hayatını kaybetti.

Denizli'de Organize Sanayi Bölgesi'nde tekstil işçisi **Mehmet Erdoğan** otomobil çarpması sonucu yaşamını kaybetti.

Bartın'da özel bir kolejde kalorifer kazanının patlaması sonucu **Cevdet Yılmaz** hayatını kaybetti.

Kırşehir'de döküm fabrikasında, yağmur sularının tahliyesi için açılan kanaldaki toprağın kayması sonucu göçük altında kalan **Ramazan Altunsaray** hayatını kaybetti.

İstanbul'un Esenler İlçesi'nde çalıştıkları inşaattan düşen iki işçiden biri olan **Murat Tiryaki** yaşamını yitirdi.

19 Ocak'ta Elazığ'da, Hayvan Or-

ganize Sanayi Bölgesi'nde bulunan özel bir firmaya ait et kesim kombinasında çalışan **Cengiz Çelik**, et kesimi için kullanılan bölümde sıkışarak hayatını kaybetti.

20 Ocak'ta Beşiktaş Vodafone Arena Stadı'nın yapımında çalışan **Şahin Aydın** ayağının kayması sonucu yaklaşık 20 metreden zemine düşerek yaşamını yitirdi.

Patronlar sömürüye, işçiler direnişe devam ediyor

İstanbul/Kartal: Alınlarının karşılığını alamayan, patronun cebini doldurmak üzere çalıştırılan işçiler, güvencesiz çalışma koşullarında iş cinayetlerine kurban gidiyor; yandaş sendikalar ise patronla işbirliği içerisinde işçilerin sömürülmesinin önünü açıyor. Bütün bunlara karşı birçok fabrikada, işyerinde işçiler direniş öüyor; haklarını arıyorlar. İstanbul'da süren üç işçi direnişinin son durumu şu şekilde:

Şişecam işçilerinin direniş çadırına saldırı!

İşten atılan ve üyesi oldukları Kristal-İş Sendikası tarafından sahiplenilmeyen Şişecam işçilerinin mücadelesi 2 ayı aşkın bir süredir devam ediyor. İlk olarak işten çıkarıldıkları Mersin'de direniş ören Şişecam işçileri, son haftalarda da Kristal-İş Sendikası Genel Merkezi'nin bulunduğu İstanbul-Beykoz'da direnişlerine devam ediyorlar.

Direnişteki Şişecam işçilerinin çadırı 21 Ocak günü polis saldırısına uğradı. Direnişteki işçilerden **İsmail Yılmaz** gazetemize saldırıyı anlattı. Daha önce otobüsün içerisinde devam eden direnişin halkın ve devrimci kurumların sayesinde çadıra taşındığını belirten Yılmaz, çadırı kurduktan 1 saat sonra, gece 01.00 sıralarından sendika yöneticilerinin yanlarına geldiğini; çadırdan rahatsız olduklarını belirterek kaldırmalarını istediklerini ifade etti. Sendika yöneticilerine ancak işe geri alınınca çadırı kaldıracabileceklerini söylediklerini aktaran Yılmaz, bunun üzerine ertesi gün sabah 09.00'da çevik kuvvet polisleri tarafından çadıra saldırı olduğunu belirtti.

Polis-sendika işbirliğine dikkat çeken Yılmaz "Polisler Kristal-İş Sendikası'nın şikâyet ettiğini, bu çadırın kaldırılması için geldiklerini söylediler" ifadelerini kullandı. Direnmelerine rağmen çadırlarına saldırı olduğunu belirten Yılmaz, sendi-

ka yöneticilerini bu saldırıya karşı durmaya çağırdıklarını ama seslerinin duymazlıktan geldiğini ifade etti. Yılmaz, son olarak çadırlarının kaldırıldığını belirterek "Fakat çadırımızın kaldırılması bizim direnişimizi, gücümüzü kırmayacak. Direnişimiz yine burada, sendika genel merkezi önünde devam edecek. Ne şekilde olursa olsun, kış şartlarına aldırmadan işe geri dönene kadar mücadeleye devam edeceğiz" dedi.

SCA Yıldız'da grev devam ediyor

23 Aralık günü, patronla yapılan TİS görüşmelerinde anlaşmaya varamayan SCA Yıldız Fabrikası'nda çalışan DİSK/Tümka-İş Sendikası üyesi işçiler, ücret iyileştirme, sendikanın işyerinde tanınması ve iş güvenliği koşullarının sağlanması talepleriyle grevi devam ettiriyor. İşçilerle grevin 29. gününde gazete olarak yaptığımız görüşmede, talepleri kabul oluncaya kadar grevi sürdüreceklerini ve kesinlikle geri adım atmayacaklarını ifade ettiler.

Öte yandan 20 Ocak günü ise DİSK Genel Başkanı **Kani Beko**, UİDDER,

Emek Partisi, Genel-İş ve Lastik-İş üye ve yöneticileri işçileri ziyaret ettiler. Beko gerçekleştirdiği ziyarette "Sizler bizim onurumuzsunuz ve sizlerin yanında olmak onurumuza sahip çıkmaktır" diyerek omuz omuza mücadeleyi yükselteceklerini ifade etti.

SeraPool işçilerinin işe iade davaları sürüyor

İstanbul Pendik'te bulunan SeraPool Fabrikası'nda çalışan Cam Keramik-İş Sendikası üyesi işçiler, sendikalı oldukları için işten çıkarılmışlardı. Ardından direnişe geçen işçilerin direnişini patron "yasadışı grev" iddiasıyla mahkemeye taşıdı.

24 Aralık günü Kartal Anadolu Adalet Sarayı'nda görülen duruşmada patronun iddiası asılsız bulunurken işçilerin işe iade davaları devam ediyor. Direnişin 226. gününde gördüğümüz Cam Keramik-İş Sendikası Genel Başkanı **Biröl Sarıkış**, direniş çadırının 24 Aralık günü görülen duruşmanın ardından işçilerin iradesiyle söküldüğünü; direnişin işe iade davalarıyla hukuki olarak süreceğini ifade etti.

Partizan Şişecam işçilerini ziyaret etti

İstanbul: Partizan okurları, 21 Ocak günü direniş çadırlarına polis saldırısı gerçekleşen Şişecam işçilerine destek ziyaretinde bulundu. Yapılan sohbetlerde işçilerden **İsmail Yılmaz** "Çadırımıza yönelik gerçekleşen saldırının ardından Mersin'deki Şişecam işçisi arkadaşlarımız ve emek dostları, saldırıya tepki göstermek amaçlı Mersin'deki sendika şubelerini işgal ettiler" dedi ve yaşananları anlattı.

Devrimcilerin işçilerin eylemlerine daha çok katılım sağlanmaları gerektiğini vurguladı. Partizan okurları işçileri, 7 Şubat'ta gerçekleşecek olan Ocak ayı anmasına davet etti.

Şişecam işçilerinden sendika önüne çelenk

İstanbul: Şişecam işçilerinin Kristal-İş Genel Merkezi önündeki direniş çadırının 21 Ocak günü polis saldırısına uğramasının ardından işçiler Beykoz halkı ile birlikte 22 Ocak günü bir eylem gerçekleştirdi. Paşabahçe otobüs durağında, "Şişecam işçisi yalnız değildir" yazılı pankartın açıldığı eyleme çok sayıda kurum katıldı. Yürüyüş, Kristal-İş önünde son buldu.

İşçilerden **İsmail Yılmaz**'ın okuduğu açıklamada işçiler direnişlerini aktarırken 29 Ocak günü aileleriyle birlikte Levent'te gerçekleştirecekleri eyleme katılım çağrısında bulundular. Açıklamanın ardından işçiler Kristal-İş önüne siyah çelenk bırakarak eylemi sonlandırdı.

Emaar Square'da işçiler kazandı

İstanbul: Emaar Square İnşaat'ta çalışırken işten atılan 19 işçinin, 11 Aralık Cuma günü başlatmış olduğu direniş, 20 Ocak günü kazanımla sonuçlandı. İşçilerin bir kısmının ücretleri yatırıldı, diğerlerinin de yatırılacağı söylendi.

Emaar Square Şantiyesi'nde taşeron olarak çalışırken barınma koşullarının iyileştirilmesini talep ettikleri için işten atılan 19 işçi, İnşaat-İş Sendikası öncülüğünde eylem yaptı. İşçilerin eylemini duyurmasının ardından Emaar Square'ın hakların verileceği sözünü

vermesi üzerine işçiler belirtilen saate kadar bekledi. Ödemelerin yapılmamasının üzerine işçiler ve sendika yetkilileri, satış ofisinin önünü işgal etti. Polisin giriş çıkışların engellenmesini gerekçe göstererek gözaltı yapmakla tehdit etmesine rağmen işçiler eylemini sürdürdü.

Saat 16.00'da yapılan görüşmede ödemelerin bir kısmının bankaya yatırıldığı, geri kalan kısmının ise 21 Ocak saat 12.00'ye kadar ofiste işçilere elden ödeneceği söylendi. İşçilerin direnişini kazanırken, ödenmeyen ücretleri, tazminatları ve 12 günlük ücretlerinin de ödeneceği belirtildi.

“Buradayız Ahparig! Özlemle, öfkeyle, inatla!”

H. Merkezi: Hrant Dink'i katledilişinin 9. yılında anan binlerce insan Amed'de katledilen Tahir Elçi'yi de unutmadı ve en sık atılan sloganlardan biri “**Hepimiz Hrant'ız, Tahir Elçi'yiz**” oldu.

İstanbul

Agos Gazetesi'nin önünde, vurulduğu yerde gerçekleştirilen anmaya yüzlerce kişi katıldı. “**Buradayız Ahparig! Özlemle, öfkeyle, inatla**” yazılı pankartın asıldığı binaya Dink'in fotoğrafının yer aldığı ve üzerinde “**9. yıl**” yazılı bir pankart daha asıldı.

Taksim'den yapılmak istenen yürüyüş, polisin engellemesi nedeniyle gerçekleştirilmedi. Geçen yıllara göre katılımın düşük olduğu anmaya **Hrant'ın Arkadaşları**, **Partizan**, **Mücadele Birliği**, **DGB** gibi birçok kurum katıldı. Açıklamanın ardından **Tahir Elçi**'nin eşi **Türkan Elçi**, Tahir Elçi'nin ağzından yazdığı ve Hrant'ın da katledilişini ele alan mektubu okudu.

Bursa

Setbaşı'nda biraraya gelen kitle Dink'in fotoğrafının yer aldığı “**Buradayız Ahparig**” yazılı pankart ve adalet isteğini dile getiren dövizler taşıdı. Yürüyüş sırasında iki sivil faşist, pankartı tutanlara yumruklu saldırıda bulundu. Kitle saldırılarına müdahale ederken, polis saldırılarına kitlenin elinde aldı. Heykel'de yapılan saygı duruşunun ardından **Tahir Elçi** de anılarak yapılan açıklama ile eylem sonlandırıldı.

İzmir

Emek ve Demokrasi Güçleri'nin örgütlediği eylemde “**100 yıldır susuyor, 9 yıldır katilleri koruyorsunuz! Adalet halkların elleriyle gelecek**”, “**Evet, Ermeni soykırımını vardır! Bu acı, bu utanç hepimizin...**” ve “**Unutmadık, hesap soracağız**” pankartları açıldı. Kitle Sevinç Pastanesi'nden Erbil Süel'e meşaleli bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüşün ardından kitle adına bir basın açıklaması okundu.

Ankara

Saat 15.00'te Yüksel Caddesi'nde yapılan etkinlikte Hrant'la ilgili çeşitli konuşmalar yapılırken, saat 18.00'de Güvenpark'ta basın açıklaması yapıldı.

Çok sayıda devrimci ve demokratik kurumun örgütlediği eylemlerde “**Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeni'yiz**”, “**Hepimiz Kürdüz, hepimiz Tahir Elçi'yiz**”, “**Yaşasın halkların kardeşliği**”, “**Katil devlet hesap verecek**” sloganları atıldı.

PŞTA: “Direnişi ve dayanışmayı büyütelim!”

İstanbul: Amed'te katledilen yakınlarının cenazelerini alamadıkları için açlık grevine başlayan Sûrlu aileleri geçtiğimiz günlerde ziyaret eden **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA)**, izlenimlerini aktarmak amacıyla 19 Ocak günü İHD'de bir

basın açıklaması gerçekleştirdi.

PŞTA adına açıklama yapan **Semiha Köz** “*Devlet, yürüttüğü savaş konseptinin bir ayağı olarak katlettiği insanların cenazelerini ailelerine vermeyerek yaşanan katliamın, uyguladığı vahşetin boyutunu gizlemeyi amaçlıyor. Şehit ve tutsak aileleri olarak Kürdistan'da ceberut devletin*

sürdürdüğü katliamları lanetliyor, cenazelerini teslim alabilmek için açlık grevine devam eden ailelerin yanında olduğumuzu, direnişlerini sahiplendiğimizi bir kez daha ifade ediyoruz” dedi.

Amed'e giden PŞTA'lılar basın açıklamasının ardından bölgeye dair izlenimlerini de aktardılar.

Özsavunma direnişinde ölümsüzleşen Heval Botan'a...

T. Kürdistanı'nda, Kürt halkının özyönetim mücadelesinde ve serhıldanlarında sayısı belirsiz şehit verildi. TC devletinin abluka altına aldığı ve tankıyla, topuyla savaş ilan ettiği bölgelerde, Kürt halkı özgür yarınlara için verdiği mücadelede şehitlerinden güç alarak direnişlerini büyütmeye devam ediyor.

Sayısı belirsiz şehitlerden biri Cizîr'de şehit düşen **Heval Botan**. Heval Botan'ın, şahit olduğum kadarıyla özgür yarınlara olan inancını biraz da olsa sizlere anlatmak istiyorum. Hendekleri dolaşmamızda ve hendek direnişlerini ölümsüzleştirmemizde bize rehberlik eden Heval Botan'ın şehit düştüğünü duyduğumda hendeklerin arkasında yaktığı ateş başında gerçekleştirdiğimiz sıcak sohbet geldi aklıma, bir de ablukaları parçalayan gülüşü. İlk karşılaştığımızda bizi büyük bir heyecanla karşılayıp hemen hendekleri gezdirmeye koyulmuştu. Her cümlesinde, “*Biz sadece hendek mücadelesi vermiyoruz heval, biz aynı zamanda demokratik konfederalizmin temellerini atmaya çalışıyoruz*.” diyerek haklı mücadelelerini büyük bir ikna çabası içerisinde anlatmaya çalışıyordu. Heval Botan, şovenist yanlarıyla mücadele ettiğimi anlamış gibi sohbetimiz boyunca beni ikna etme çabasından da hiç vazgeçmedi.

TC devletinin yıkmaya çalıştığı Cizîr'in defalarca kez saldırılara uğradığını ancak her defasında Cizîr halkının saldırılardan daha güçlü çıktığını anlatan Heval Botan “**anlat**” diyordu bana, “*Anlat heval bizim özgürlük için verdiğimiz mücadelemizi her yerde*

anlat” diye yineliyordu durmadan. Hendeklerin arkasında aceleci bir şekilde ateş yakmış ve “**ateşsiz sohbet mi olurmuş hiç?**” diyerek bir kucak odun atmıştı yakıtı ateş üzerine. Zifiri karanlıkta, yanan odunların çıkardığı ses eşliğinde başlamıştık hararetili tartışmamıza. Ateş başında bulunan herkese mücadelesinin haklılığını anlatıyordu Heval Botan.

Sana söz heval!

Sohbetimiz çok güzeldi ama her güzel şey gibi bizim sohbetimiz de saatler sonra son bulmuştu. Bizi uğurlarken “*yine gelin. Biliyorum geleceksiniz, belki de siz geldinizde Kürdistan'ı kurmuş oluruz, ne dersiniz?*” diyerek uğurladı bizi.

Haftalar sonra duydum ki Heval Botan, o çok inandığı davası uğrunda şehit düşmüş ve bedel ödeyerek direnişine can suyu olmuştu. Belki çok zaman geçiremedik ama ben, o kısacık zaman zarfında senden öğrenmem gereken en önemli şeyi, direniş ve kararlılığı öğrendim Heval Botan. Şimdi sen de şehitler kervanına katıldın ve sana söz, seni asla unutmayacağım, bir de özgür yarınlara olan inancını... (**Bir ÖG çalışması**)

Adana: Adana'nın emekçi mahallelerinden Şakirpaşa'da katliam ve kuşatma altında olan Sur, Cizre, Nusaybin başta olmak üzere T. Kürdistanı'nda yaşananları protesto etmek ve dayanışma amacıyla 21 Ocak günü ses çı-

Şakirpaşa'da Kürdistan için eylem

kartma eylemi gerçekleştirildi. **Partizan**, **DHF**, **ESP** ve **Devrimci Parti**'nin örgütlediği eylem sloganlarla başladı. Polis, gaz bombası ve tazyikli su ile eyleme saldırdı.

Kısa süre içinde toparlanan kitle, Ova Mahallesi'ne yürüyüşe geçti. Kadınlar ve çocuklar başta olmak üzere mahalle halkı tencere, tava ile eyleme katıldı. Yürüyüşte sık sık “**Şakirpaşa uyuma, Kürdistan'a sahip çık**” sloganı atıldı.

Çete destekçilerine karşı eylem

H. Merkezi: Elimize E-posta yoluyla ulaşan habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist militanlarınca **Pendik Esenyalı**'da Suriye'de cihatçı çetelere yardım toplayan bir grubun kurduğu baraka ateşe verildi.

Açıklamada “*Pendik/Esenyalı'da Suriye'deki selefi-cihatçı, katil çetelere yardım toplayan bir baraka militanlarımız tarafından yakılarak imha edilmiştir*” vurgusu yapıldı ve “*AKP'li belediyeler aracılığıyla 'Bayırbucak Türkmenlerine yardım' adı altında oradaki Nusra, Ahrar Şam gibi çetelere yardımlar toplanmaktadır*” denildi.

Elazığ'da Kürdistan için eylem

Elazığ: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre 17 Ocak günü **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist** militanları tarafından Elazığ'da T. Kürdistanı'ndaki katliamlara karşı eylem yapıldı. Elazığ-Pertek yolunda Gülmez mevkiinde silahlarla yol kesen militanlar, bir süre yolu trafiğe kapattı. Ajitasyon konuşmaları yapan militanlar, devletin T. Kürdistanı'ndaki abluka ve katliamları karşısında direnişi büyü-

tüp, hesap soracaklarını belirttiler.

“**Kürdistan'ın Hesabı Sorulacak**” yazılı TKP/ML TİKKO imzalı pankart asılarak “**Kürdistan faşizme mezar olacak**”, “**Kızıl ordu TİKKO katillerin peşinde**” sloganlarını atıldı. Yaklaşık yarım saat süren yol kesme eylemini militanlar kendi iradeleriyle sonlandırarak “**Yaşasın partimiz TKP/ML, halk ordusu TİKKO, TMLGB**” sloganıyla bölgeden ayrıldılar.

Direnişimizi bir avuç şovenizminizle engelleyemezsiniz!

T. Kürdistan'ında sokağa çıkma yasağı adı altında gerçekleştirilen katliamları ve kadın infazlarını protesto etmek ve en önemlisi de tüm bu katliamlara karşı isyan ateşini harlayan kadın direnişini sahiplenmek için; günlerden bir pazartesi ve "altı üstü dört tane kadıncık" Metrobüs yolunu trafiğe kapatarak "aklımızca" işgal eylemi gerçekleştirdik. İşgal eylemimiz sırasında önceden tahmin ettiğimiz ve hiç de şaşırmadığımız erklik, şovenizm, linç girişimi, akıl hocalığı vs. türlü saldırılara karşı direndik. Yazımız boyunca da, o gün tekrar ve tekrar edinmiş olduğumuz çok kıymetli deneyimlerimizi paylaşmaya çalışacağız.

Pankartı açıp yolu trafiğe kapadığımız anda, Metrobüs içerisinde bulunan bir sivil faşist, ilk olarak elimizden pankartımızı alma girişiminde bulundu. Biz pankartı vermediğimizde ise Metrobüs şoförüne, "Sür abi. Ez geç üstlerinden, neyi bekliyorsun?" gibi kışkırtıcı söylemlerde bulundu. Aracı üzerimize süren şoför kararlılığımız karşısında ve kitlenin de desteğiyle durmak zorunda kaldı. Biz ne zaman ki, "Kürdistan'da direnen kadınlara bin selam" sloganını attık, işte o zaman en güçlü silah olan şovenizme sarıldı ve bizi linç ettirmek istedi. Bir anda avaz avaz bağırarak "PKK'lılar, defolun gidin Kürdistan'mıza, her gün onlarca askerimiz ölüyor. Neden onlar için eylem gerçekleştiriyorsunuz?" gibi söylemlerde bulundu ve halkı kışkırtarak üzerimize saldı.

TC devletinin yüz yıllardır bir kültür haline getirdiği ve kendini en iyi beslediği damarlardan bir tanesini oluşturan şovenizm, bütün çıplaklığıyla karşımızda duruyordu. Her kafadan bir ses çıkıyor, bir tarafta bizim "iyiliğimizi" düşünerek eylemimizi sonlandırmamız için akıl hocalığı yapan erkekler, bir tarafta ise Kürt düşmanı şoven saldırılar...

YDK ve YDG'li kadınlar katliamlara karşı metrobüs yolunu kesti

İstanbul: Yeni Demokrat Kadın ve YDG'li Kadınlar, 19 Ocak günü Mecidiyeköy metrobüs yolunu keserek eylem gerçekleştirdiler. "Katledilen kadınlar isyanımızdır" yazılı pankart açan ve metrobüslerin önünü kesen kadınlar konuşmalar gerçekleştiren sivil polis olduğunu söyleyen biri "Ne Kürdistan'ı?" diyerek kadınların pankartını toplamaya çalıştı. Ancak kadınlar eylemini sürdürdü. Kadınlara saldıran ÖGB, kadınları metrobüs durağı girişine kadar sürüklemeye çalıştı. Kadınlar "Katledilen kadınlar isyanımızdır", "Jin, jıyan, azadî", "Kürdistan'da direnen kadınlara bin selam", "Katillerden he-

Tüm bunlar gerçekleşirken gözümüze en çok çarpan ve güç aldığımız kadın dayanışmasını anlatmazsak olmaz. Kırk beş dakika boyunca bir tarafta gerçekleşen katliamlara ve kadın infazlarına dikkat çekmeye çalışırken bir taraftan ise Kürdistan'daki katliamları işlediğimiz pankartımızı vermemenin mücadelesini yürüttük. Bu süre içerisinde bizi yalnız bırakmayan ve kadın dayanışmasını ören kadınlar, linç edilmeyi göze alarak dayanışmayı her türlü örmeye çalıştılar. Tabii birçok sivil polisin halkı üzerimize kışkırtma çabası eşliğinde!

Polis linç olmamızı bekledi

Kırk beş dakikalık direnişin sonunda "bizi linç edilmekten kurtarmaya" gelen "iyi" niyetli polisler ise bizi sürükleyerek gözaltı yapmaya çalıştı. Gözaltı olurken slogan atıyorduk ve bir polis, "Bak susmazsan seni şu gördüğün kitlenin eline veririm" diyerek aba altından aklınca sopa göstermeye çalıştı. Elbette ki trajikomik tehdide sloganlarımızla karşılık verdik ve bu defa saçımızdan tutup çekiştirerek susturmaya çalıştılar. Bizi karga tulumba araca attıkları anda sloganı atan bir kadın arkadaşımıza ise, "Ben şimdi sana Kürdistan'ı gösterecem. Kürdistan ha! Al sana Kürdistan" diyerek elinde bulunan telsizle rast gele vurmaya başladı.

Tabii orada dikkatimizi çeken en önemli olaylardan bir tanesi ise polislerden birinin, "Bekledik gelmedik ki sizi bir güzel benzetinler diye ama dua edin insaflı bir kitleyle karşılaştınız" cümlesi oldu. Bizi aldıklarında

sabı kadınlar soracak" şeklinde slogan atmayı sürdürdü.

Metrobüs girişinde eylemini sürdüren kadınlara önce sivil polis ardından da "vatandaş" olduğunu söyleyen birkaç kişinin "Burası Türkiye, ne Kürdistan'ı?", "Terörist misiniz siz?" şeklindeki konuşmalar yapması ile linç girişiminde bulunuldu. Bu saldırıya kadınlar sloganları ile onlara destek verenler ise kadınların önüne bariyer kurarak cevap verdi. Yaklaşık 45 dakika süren eylem boyunca kadınlar pankartlarını kapatmaya zorlayanlara karşı sloganlarla eyleme devam eder-

beş dakika içerisinde polis karakoluna götürdüler. Ve orada anladık ki polis salyasını akıta akıta bizim linç olmamızı beklemiş. Tabii alandaki sivil itlerinin yardımlarıyla. Halkı üzerimize kışkırtanların sonradan gelip polis kimliğini gösterdiğini gördüğümüzde her şey daha netleşmişti bizim açımızdan.

Küçük bir hatırlatma

Bizler her eylemimizden olduğu gibi, bu eylemimizden de birçok deneyim ve tecrübe elde ettik. Alanda bize "iyi niyetli" yaklaşan erkeklere vermek istediğimiz küçük bir mesaj var; Bizler eylem yapıyorsak ve sokaklara çıkmışsak, ölümü de, yaralanmayı da göze almışız demektir! O güzel kafalarımızı bizi nasıl koruyacağımıza değil, işgal ettiğimiz yaşam alanlarımızdan nasıl çekileceğimize yorarsanız işte o zaman bizlere yardımcı olmuş olursunuz.

Ayrıca bizler bu zamana kadar bedel ödeyen birçok kadından güç alarak ve onların açtığı yolda ilerleyerek kadın direnişini yükseltmeye çalışıyoruz. Merallerden Beşlere; Özgecan'dan, Reyhane'ye; Arin'den, Nevin'e, Dilan'a, Taybet'e... Birçok kadını bu mücadelede güneşe uğurladık. Her defasında daha güçlü ve daha istekli mücadelemize can suyu kattık. Onun içindir ki ne şoven saldırılarınız ne ablukalarınız ne yasaklarınız ne de infazlarınız kadın direnişinin bir çığ gibi büyümesini engelleyemeyecek. Bugün burada, yarın bir başka yerde karşınıza çıkmaya devam edeceğiz...

(Bir YDK'lı)

Göğün yarısı

"Zılgıtlarımızla yürüyoruz özgürlüğe..."

24 Ocak Pazar günü İstanbul, Ankara, İzmir, Mersin, Derim ve Elazığ'dan kadınlar, koordinasyon toplantısı için bir araya geldi. **HDK Kadın Meclisi** toplantılarının ve **Barış İçin Kadın Girişimi**'nin (BİKG) T. Kürdistanı için eylem planlamasına gitmesinin hemen ardından gerçekleşen bu toplantılar kadınlar açısından hem çalışma alanlarımızın belirlenmesinde hem de bu süreçte katliamlara karşı en aktif kadın birlikteliği durumunda olan BİKG ile dönemsel olarak birlikte hareket etme konusunda ortaklık yaratılması anlamında olumlu oldu.

25 Kasım sürecine ilişkin yapılan aktarımlarda **Derim**'in Ovacık, Merkez ve üniversitede yaptığı çalışmaların bölgede bir kadın çalışmasının ihtiyacı ve etkisini gösterdiğine dair aktarımlar oldu. Özellikle Ovacık'ta ilk kez, bir 25 Kasım eylemi örgütleyen kadınlar, bu durumun Ovacık açısından önemli bir etkileşim yarattığı konusunda hemfikirler. Merkezi eyleme katılımcı olan **Mersin** ise üniversitede çalışmalarına yoğunlaştıklarını ve bu yüzden 3 gün boyunca etkinlikler, stant çalışmalarını ve son olarak da eylem gerçekleştirdiklerini aktardı. Bu eylem 10 Ekim katliamından bu yana ÖGB-polis baskısıyla sınırlanan eylemlerden farklı olarak ÖGB-polis saldırısına rağmen kadınların ısrarı ile gerçekleşmiş olması itibarıyla önemli bir yerde duruyor.

İzmir ise hem merkezi eyleme hazırlıklı bir şekilde katılmış hem de bir bölgede etkinlik düzenleyerek çalışmalarını genişletmişti. 9 Eylül Üniversitesi'nde faşist Fırat Çakıroğlu'nun yaşamını yitirmesinden bu yana ÖGB ve polisin hiçbir etkinliğe izin vermediğini belirten kadınlar, bu süreçte 1 hafta boyunca ısrarlı bir şekilde, engellemelere ve sivil faşistlerin saldırılarına etkinlik yapmayı sürdürdüklerini ve bunun da onlara geri adım attırdığını da ekledi değerlendirmelerine...

Ankara'ya damgasını vuran ise 20 Kasım ile 25 Kasım'ın eşgüdümü ele alınması ve 20 Kasım için bir kadının erkek, LGBTİ bir arkadaşın ise kadın kıyafetleri ile DTCF'de yaptıkları çalışma ve ardından okul ortasında gerçekleştirdikleri eylemlilikti. Geçtiğimiz haftalarda da 2 günlük resim sergisi ve ardından yaptıkları bir eylemle T. Kürdistan'ındaki katliamlara karşı sokağa çıkan kadınlar, yaptıkları aktarımlarda hem kendi hem de genel Ankara halkı üzerinde hala 10 Ekim katliamının etkileri olduğunu söylüyorlardı.

İstanbul ise 25 Kasım'da merkezi eylemlere esasta katliamlara karşı kadın direnişini taşıyarak güçlü bir katılım sağladıklarını ve ayrıca kendilerinin Sarıgazi'de bir eylem gerçekleştirdiklerini aktardı. 20 Kasım sürecinde ise Sarıgazi LGBTİ'nin bir eylem düzenlediğini ve merkezi LGBTİ eylemine de katılım sağladıklarını aktardılar. Yılbaşı öncesi gerçekleştirilen çetele eylemin ile Mecidiyeköy metrobüs yolunun kesilmesi eyleminin kadınlarda bir hareketlilik yarattığını aktaran kadınlar ayrıca **A. Kollantai'nin Toplumsal Gelişimde Kadının Rolü** kitabı ile eğitim çalışmaları sürecine başlayacaklarını da söylediler.

Dergi ve 8 Mart'a ilişkin tartışmaların da sürdürüldüğü toplantıda önümüzdeki süreçte devletin politik ve örgütlü kadınlara yönelik saldırılarına, katliamlara ilişkin eylem/etkinliklere, mülteci katliamlara dönük ve Özgecan Arslan'ın ölüm yıldönümü eylemlerine ve de direnişteki işçi kadınları ziyaretlere yoğunlaşabileceğimizi tartıştık. Genel şiar tartışmasında "Zılgıtlarımızla yürüyoruz özgürlüğe..." şiarını belirleyen kadınlar alanlara döndüklerinde kendilerine ilişkin bir eylem takvimi oluşturacaklar.

Bu çalışmaların istikrarlı bir bünyeye kavuşturmanın farkında yapılan aktarımlarda diğer olumlu gelişmeler de hemen her alanda komisyon kurulmaya veya bunun ilk adımlarının örülmeye başlanmış olması ve kadınların koordinasyon toplantısına hazırlık kapsamında toplantı gerçekleştirerek burada yer almalarıydı. Toplantının verimini artıran ise genç kadınların bir gün öncesinde bir araya gelerek kendi özgün toplantılarını gerçekleştirmiş ve orada yaptıkları önerilerin bir kısmını da koordinasyona taşımış olmalarıydı.

Mustafa Koç'un ölümüne çok üzüldük(!)

Koç Holding Yönetim Kurulu Başkanı **Mustafa Koç**, geçirdiği kalp krizi sonucu yaşamını yitirdi. Koç'un ölümüyle, sermaye çevrelerinden, başta devlet erkani olmak üzere siyaset ve sanat dünyasına geniş bir kesimin büyük bir şok yaşadığı ve yasa boğulduğu yazılıp çiziliyor.

Ana akım medya, Koç'un hayatını kaybetmesini türlü yanlarıyla görse de ortaklaştıkları nokta **yas ve üzüntü** oldu. İrkçi ve faşist söylemleriyle adından söz ettiren Sözcü, "Son paylaşımı Atatürk oldu" manşetiyle çıkarırken, Akşam "İş dünyası şokta", Aydınlık "Amiral gemisi kaptanını yitirdi", Bugün "Türkiye'nin büyük kaybı", Cumhuriyet "Türkiye Koç'a üzüldü", Hürriyet "Zamansız veda", Milliyet "Türkiye'nin acı kaybı", Posta "Bu gidiş çok erken olmadı mı 'Koç'un" spotlarıyla çıktı. Koç'un ardından Erdoğan'dan Davutoğlu'na; Abdullah Gül'den Mehmet Ağar'a; Kılıçdaroğlu'ndan Bahçeli'ye hatta HDP'ye kadar pek çok kişi ve kurum Koç'un bu topraklara yaptığı hizmetlerin büyüklüğünden dem vuran taziye mesajları yayımladı.

Biz de "ölenin arkasından konuşulmaz" sözüne şerh düşerek bu dünyadan göçüp giden zat-ı muhteremin hayatına bir göz atalım istedik.

Komprador sermayenin "Koç"başı

Mustafa Koç'u, Yönetim Kurulu Başkanı olduğu Koç Holding ya da Koç Grubu ile birlikte anmak yerinde olacaktır. Zira, kendisi kamuoyuna fikirlerini, çoğunlukla temsil ettiği Grup adına açıklar, Holding adına konuşurdu. Söze başlarken Koç Holding'in bünyesinde bulunan TOFAŞ'ta işçilerin insanca çalışma koşulları ve ücret için yürüttükleri mücadelenin Holding yönetiminin baskı ve tehditlerine karşın sürdürdüğünü dile getirelim.

Koç Holding, bugün Türkiye'de egemen sınıflar içinde en palazlanmış, emperyalist sermaye ile en fazla çıkar ilişkisi geliştiren sermaye grubudur. Koç Grubu, ilk yıllarından itibaren uluslararası sermaye ile türlü ortaklık yapmış ve bu coğrafyada komprador kapitalizmin gelişiminde amiral gemisi olmuştur. Emperyalist sermayenin Türkiye'deki taşeronu olarak iş tutmuş ve Cumhuriyet'ten bugüne ülkenin yer altı ve yer üstü zenginliklerini sömürerek servetine servet katmıştır.

Daha 1928'de Ford ve Standard Oil (Mobil) şirketlerinin Ankara temsilciliklerini alarak taşeronluktaki ustalığını göstermiştir. Osmanlı döneminde hali vakti yerinde bir ailenin* (baba, Koçzade Hacı Mustafa Efendi- 1874-1928; anne, Kütükçüzade Hacı Rıfat Efendi'nin kızı Fatma Hanım) çocuğu

olan Vehbi Koç'la, 1915'lerden itibaren ilk adımları atılan, Cumhuriyet'le birlikte büyük oranda el değiştiren sermayenin, yükselen yeni gücü olmayı başarmıştır. Vehbi Koç, ticarete atıldığı andan itibaren daima devlete yakın durmuş ve onun olanaklarını sonuna kadar değerlendirerek egemen sınıflar arasındaki yerini almıştır. Hatta Vehbi Koç'un ilk büyük işi, bugün müze olarak kullanılan ilk meclisin çatısı için kiremit bulmak olmuştur. Vehbi Koç, Kemalistlerle bu iş için anlaşmış ve bugünkü Samanpazarı ve Hacıbayram'da evlerin çatılarından ucuza aldığı kiremitleri yüksek meblağlara satarak ilk vurgununu yapmıştır.

Ülkenin değişik yerlerinden gelen milletvekillerine kalacak yer bularak iş hayatına ilk adımları atmıştır. Türk, Kürt uluslarından, çeşitli milliyet, inanç ve kimliklerden işçi sınıfı ve emekçi halkımızın emeği, alnteri, canı ve kanı üzerine inşa edilen TC devletinin gerçek sahiplerindedir. TC devletinin kurulduğu günden bu yana işçi sınıfına ve halkımıza karşı işlediği suçların başlıca sorumlularındandır. Halkımıza zor, şiddet ve katliamdan başka bir şey vermeyen TC devleti, biliyoruz ki tıpkı tüm diğer devletler gibi sermayenin çıkarlarını sağlamlaştırmak ve korumak için vardır.

Vehbi Koç'la yola çıkan Koç Holding, uluslararası sermayenin bu toprak-

lardaki en stratejik yatırımlarına ortak olmuştur; Aygaz, Arçelik, Otokar, Tat Konserve, Maret, Beko, Tofaş, Opet, Tüpraş, Yapı Kredi, Türk Traktör, Koçtaş, Ford Motor, Demir Export vd.

İstanbul Sanayi Odası'nın 2013 yılı sonuçlarına göre en büyük 10 sanayi kuruluşunun 5'i Koç Topluluğu'na aittir. Türkiye İhracatçılar Meclisi "2013 Yılı İlk 1000 İhracatçı Araştırması"ndaki en yüksek ihracat yapan ilk 10 şirket içinde 4 Koç Topluluğu şirketi 1'inci, 2'nci, 5'inci ve 6'ncı olarak yer almıştı. Koç Holding, 2015 yılında otomotivde Türkiye üretiminin yüzde 45'ini, ihracatında ise yüzde 43'ünü tek başına gerçekleştirmiş.

Koç, aynı dönemde ülkenin beyaz eşya ihracatının ise yüzde 46'sını gerçekleştirmiştir. Koç Holding, dünyada en yüksek net ciroya sahip 500 kurumun sıralandığı Fortune Global 500 listesinde yer alan tek Türk şirketi olarak 381. sırada kendisine yer bulmuştur. Ekonomist'in bu yıl 11. kez düzenlediği **en zengin 100** araştırmasında da 8 milyar dolar üstü servetiyle birinci sırada Koç Ailesi/Koç Holding bulunuyor.

"Yakalanan anarşistlerin cezaları süratle verilmelidir!"

Koç Holding yukarıda bir kısmını sıraladığımız ekonomik verilerle de görül-

düğü üzere yaşamımızın hemen her alanında yer bulmaktadır. Egemen sınıfın sözcüsü basının, "Türkiye ekonomisine ve ülke insanına hizmet" olarak tariflediği bu durum gerçekte, bu toprakların ve üzerinde yaşayan tüm emekçilerin sömürülmesi anlamına geliyor.

Siz bakmayın, Kasım 2015'te Antalya'da düzenlenen G20 toplantısında konuşan Ali Koç'un "Eşitsizliğin ortadan kalkması için kapitalizmin ortadan kalkması gerekir" sözlerine. Bey-

efendi bu sözleri söyler ve kapitalizmden dert yanarken sahibi olduğu Di-van'da, Ford'da, TOFAŞ'ta, Arçelik'te işçilerin direnişi işbirlikçi sendika, polis ve devletin bilumum güçleri tarafından bastırılmaya çalışılıyordu.

"Türkiye'ye büyük hizmetleri oldu" denilen Mustafa Koç, sendikacı çalışmak için mücadele eden binlerce işçinin işten atılması talimatını da vermiştir. Çalıştırdığı sayısız işçinin emeğini ve alınterini dizginsizce sömürerek onları açlığa ve yoksulluğa mahkum eden rejimin tepesinde Mustafa Koç vardır.

Mustafa Koç'un günahları sadece işçi sınıfına yönelik değil elbet. Temsilcisi olduğu Koç Grubu sermayesi, 6-7 Eylül'ün, Varlık Vergilerinin, Ermeni, Yahudi ve Rumlara yönelik soykırımların üzerinde yükselmiştir. Mustafa Koç'u bugün zirvede tutan sistem, Cumhuriyet'in kuruluşunda Koçgiri'de, Şeyh Said İsyanı'nda, Ağrı'da, Dersim'de katliamlar gerçekleştirmiş; Şark İslahat Planları ve zorunlu göçlerle on binlerce Kürdü yerinden yurdundan etmiştir. Bugün T. Kürdistanı'nda gerçekleşen katliamları da unutmamak gerekir.

TC devletinin kanlı tarihini hizmetine soyunduğu sermayeden ve onun bu coğrafyadaki en güçlü temsilcisi Koç Holding'ten, Mustafa Koç'tan ayrı değerlendirmek sanırız saflık olur.

Bu konuda kendi icraatları da meseleyi kavramamıza yardımcı olacak nitelikte zaten. 12 Eylül Askeri Faşist Cuntası sırasında (3 Ekim 1980) holdingin kurucusu Vehbi Koç, Kenan Evren'e şöyle yazar: "Yakalanan anarşistlerin ve suçluların mahkemeleri uzatılmamalı ve cezalar süratle verilmelidir. Polis teşkilatını teçhiz edecek ve kuvvetlendirerek imkanlar genişletilmeli, gerekli kanunlar bir an önce çıkarılmalıdır... Komünist Parti'nin, solcu örgütlerin, Kürtlerin, Ermenilerin, bir takım politikacıların kötü niyetli teşebbüslerini devam ettirecekleri muhakkaktır, bunlara karşı uyanık olunmalı ve teşebbüsleri mutlaka engellenmelidir." (Kaynak:

<http://www.cafrande.org/>)

Yaşı büyütülerek idam edilen Erdal Eren'le ilgili talimatın nereden alındığı da böylece görülüyor. Mustafa Koç'un ölümüne elbette üzüldük biz de.

Ancak, halkın adaletinden kurtulduğu, halk mahkemesinde hesap vermeden aramızdan ayrıldığı, ölümü Azrail'in elinden olduğu için!

(* Erol Toy'un (Yaz Yayınları) Vehbi Koç'un yaşamını anlattığı "İmparator" isimli kitaptan.)

Tehlikeye gerek yok, herkes yüzde 1 için!

Bu günlerde haber kanallarının, gazete köşelerinin çokça dillendirdiği gibi her şeyin en kötüsünü, fazlasını yaşadığımız dönemdeyiz, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nın ardından.

Örneğin, II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra yaşadığımız en büyük göç dalgası bu sıralar üzerimizden geçiyor. Savaşlarda insan kaybının en fazla yaşandığı dönemdeyiz. Ya da devletlerin "savunma" harcamalarının, askeri yatırımların en fazla arttığı dönemdeyiz. Soğuk savaş sonrası ilk defa bir NATO üyesi ülke Rus uçağı düşürdü. Bu dönem çocukların; açlıktan, soğuktan, göç yollarında boğularak yaşamını yitirdiği bir dönem. 2011 yılında başlayan Arap Baharı'nın Kuzey Afrika'dan Ortadoğu'ya genişlediği, mevcut yönetimlere karşı başkaldırının sürgit devam ettiği, egemenlerin de ezilenleri sindirmek için baskı ve saldırı politikalarını yaşama geçirdiği bir dönemdeyiz.

Böylesi bir dönemde, Davos Zirvesi de İsviçre'de Alplerin eteklerinde gerçekleştirildi. 40'ı aşkın ülkenin siyasi temsilcisinin ve 2.500'ün üzerinde katılımcının olduğu Davos'ta, Dünya Ekonomik Forumu'nda 2016 yılının küresel riskleri olarak "göç ve iklim değişiklikleri" tartışıldı.

Yüzde 99'un düşmanları yüzde 1'in koruyucularıdır!

Emperyalist devletlerin, pazarları yenden paylaşmak ve sömürü çarkını daha

hızlı döndürmek için uşak devletler ve besleyip büyüttükleri gerici çeteler aracılığıyla birçok ülke, haksız savaşlarla kan gölüne dönmüş durumda. Ancak onlar için 2016 yılının daha fazla tehlikeli olmasının nedeni, haksız savaşların artabilecek olması ya da binlerce insanın daha fazla kâr için öldürülecek olması değildir. Onlar için dünyanın daha tehlikeli olmasının nedeni, Dünya Ekonomik Forumu'nun Davos için yaptığı araştırmada belirtildiği gibi, "**siyasi, ekonomik ve çevresel tehditlerin artmasıyla büyüyecek göç riski**"dir.

Davos'ta bir araya gelen ülke temsilcilerinin bunları savunması normaldir çünkü aslında onlar, halkın değil, dünya genelinde 70 milyona denk gelen yüzde 1'lik kesimin sözcüleridirler. Göç onlar için bir risktir çünkü, kendi ülkelerindeki egemenlerin bugün için ucuz iş gücüne ihtiyaçları yoktur. İhtiyaçları olmadıkları için bu kitlesel ucuz iş gücü onların huzurlarını bir şekilde kaçıracaktır. Yoksa riski oluşturan şey göç ettirilenlerin, göç etmek zorunda kalanların, göç yollarında yaşamlarını yitirmesi, açlıkla boğuşması, fuhuşa zorlanması da değildir.

Dünya bir taraftan açlıkla, yoklukla boğuşurken bir taraftan da zenginlik kişiler bazında milyar dolarlarla ifade edilmektedir. Bir yanda devasa zenginlik varken, bu zenginlik diğer büyük yanda devasa bir yoksulluğu açığa çıkartmaktadır.

Davos'ta gerçekleştirilen Dünya

Ekonomik Forumu öncesi gelir dağılımındaki eşitsizliğe dikkat çekmek isteyen İngiliz yardım kuruluşu Oxfam'ın araştırma sonuçları da gelir dağılımındaki adaletsizliğin boyutunu kanıtlamaktadır. Oxfam'ın yaptığı araştırmaya göre "süper zengin" olarak adlandırılan dünyanın en zengin 62 kişinin geliri dünyanın en yoksul yarısına, yani 3.5 milyarlık bir nüfusun gelirine eşittir. Ayrıca Oxfam'ın Credit Suisse'n verilerinden yararlanarak yaptığı araştırmaya göre yüzde 1'e denk gelen dünyanın en zengin 70 milyonunun zenginliği dünyanın diğer geri kalan yüzde 99'unun zenginliğine eşit.

Yine Oxfam'ın yaptığı araştırmanın sonuçlarına göre yoksulluk geçtiğimiz son yıllarda giderek artmıştır. Devletler tarafından askeri harcamaların en fazla artırıldığı ve II. Emperyalist Paylaşım Savaşı'ndan sonra en fazla çatışmanın yaşandığı 2010 sonrası dönemde, yoksullardan kısılan gelirin zenginlere aktıldığı görülmektedir.

2010 ve 2015 yılları arasında dünya nüfusunun en fakir yüzde 50'si 400 milyon artış göstermiştir. En fakir nüfusun 400 milyon artmasına rağmen bu nüfusun serveti yüzde 41 oranında düşmüş, yani 1 trilyon dolar azalmıştır. Aynı dönemlerde, dünyanın en zengin 62 kişinin serveti 500 milyar dolardan 1.76 trilyon dolara yükselmiştir. Oxfam'ın araştırmasına göre açık bir şekilde görülmektedir ki; dünyanın en fakir 3.5 milyarlık nüfusunun sahip olduğu 1 trilyon dolar, dünyanın en zengin 62 kişisi tarafından 5 yılda emilmiştir.

Sonları en korktukları yerden gelecek!

Yukarıda bahsettiğimiz araştırma sonuçlarına göre gelir dağılımındaki adaletsizlik gittikçe tırmanmaktadır. En zenginler ve en fakirler arasındaki gelir dağı-

lımı adaletsizliği devasa bir boyuttayken ülkeler içi gelir dağılımı adaletsizliği de büyümektedir. Bütün ülkeler, gelir dağılımında adaletsizlik barındırsalar da geri bırakılmış, yarı sömürge ülkelerde gelir dağılımı adaletsizliği daha büyük krizlere neden olmaktadır.

Almanya, Fransa, İsveç, İrlanda, Kanada, ABD gibi gelişmiş ülkelerde gelir dağılımı adaletsizliği, Güney Afrika, Namibya, Türkiye, Brezilya, Şili gibi yarı sömürge ülkelerde olduğu gibi yaşanmamaktadır. Yarı sömürge ülkelerin gelir dağılımı adaletsizliği gelişmiş, kapitalist ülkelerin gelir dağılımı adaletsizliğine kıyasla çok daha boyutludur. Örneğin Namibya gini katsayısı* 0.640, Güney Afrika gini katsayısı 0.631, Şili gini katsayısı 0.501, Türkiye gini katsayısı 0.411'iken; ABD gini katsayısı 0.380, İrlanda gini katsayısı 0.331, Almanya gini katsayısı 0.286, İsveç gini katsayısı 0.269'dur.

2013 ve 2014 yılı gini katsayıları sonuçlarına göre de gelişmiş ülkelerde, gelir adaletsizliği olmasına karşın bu ülkelerde en düşük gelir alanların yaşam kalitesinde düşüş olmamaktadır. Ancak yarı sömürge olan ülkelerde gelir dağılımı adaletsizliği daha büyüktür ve makasın ucu gitgide açılmaktadır. Yarı sömürge olan ülkelerde az geliri olanların yaşam kalitesi gitgide düşmektedir. Bu durum krizlerin engellenemez biçimde büyüyeceği ve daha çok yarı sömürge ülkelere geliyeceğini göstermektedir. Yüzde 99'un çıkarlarını yüzde 1'in çıkarına gözlerini kırpmadan feda edenler, dünyayı bekleyen risk aldatmacasıyla kendi yalnızca kendi korkularını dillendirenler bilmelidirler ki büyüyen kriz ilk önce onları vuracaktır.

* Gini katsayısı, bir ülkede milli gelirin dağılımının eşit olup olmadığını ölçmeye yarayan bir katsayıdır. Katsayı 0 ile 1 arasında değerler alır ve yüksek değerler daha büyük eşitsizliğe tekabül ederler.

Onlar için dünyanın daha tehlikeli olmasının nedeni, Dünya Ekonomik Forumu'nun Davos için yaptığı araştırmada belirtildiği gibi, "**siyasi, ekonomik ve çevresel tehditlerin artmasıyla büyüyecek göç riski**"dir.

Yeşilçali için Frankfurt ve Zürih'te eylem

Frankfurt/Zürih: ATİK'li tutsak **Mehmet Yeşilçali**'nin İsviçre'den Almanya'ya iadesi ile ilgili nihai karar verilmesine kısa bir zaman kala Frankfurt ve Zürih'te dayanışma eylemleri gerçekleştirildi.

22 Ocak günü ATİK tarafından yapılan çağrı ile **Frankfurt**'ta İsviçre Konsolosluğu önünde gerçekleştirilen eylemde basın açıklamasının ardından konsolosluk yetkilileri ile bir görüşme gerçekleştirildi. Görüşmede Yeşilçali'nin iadesinin anti-demokratik bir uygulama olduğu, Almanya devletinin talebinin İsviçre tarafından reddedilmesi gerektiği bildirildi. Konsolosluk yetkilileri konuyla ilgilenenlerini belirterek en kısa zamanda bilgi vereceklerini dile getirdiler.

Yine 22 Ocak günü İTİF tarafından **Zürih**'te bir eylem örgütlendi. Rathaus'da Zürih Parlamentosu'na giderek, orada bir konuşma yapmak ve hazırladıkları dosyayı milletvekillerine vermek isteyen İTİF'liler polis tarafından engellenmeye çalışıldı. Milletvekilleri ile görüşen İTİF'liler hazırladıkları dosyayı onlara teslim etti. Ayrıca, AL listesinden parlamenterler konuyu parlamentoda gündemleştireceklerini ve takipçisi olacaklarını ifade ettiler. Bu görüşmelerin ardından dışarı çıkan İTİF'liler burada bir açıklama gerçekleştirdi.

Nepal'de Abadh özerk eyaleti kuruldu

H. Merkezi: Netra Bikram Chand önderliğindeki **Nepal Komünist Partisi (Maoist)** 3 Ocak günü Rupandehi, Nawalparasi ve Kapilvastu bölgelerini kapsayan Abadh özerk eyaletinin kurulduğunu açıkladı.

Butwal, Rupandehi'de gerçekleştirilen açıklamada Devrimci Halk Konseyi Nepal Başkanı **Santosh Budhamagar**, yeni kurulan özerk eyaletin, geçmişte Maoist isyan sırasında kurulmuş bağımsız eyaletler gibi mücadelede önemli bir rol oynayacağını belirtti. Özerklik deklarasyonunun ardından yapılan basın toplantısında hükümetin kendilerine saldırımları karşısında cevap vereceklerini ifade eden Budhamagar, parti içerisindeki gençlerin gerekirse silahlanaabilecekleri uyarısında bulundu.

Davutoğlu arka kapıdan kaçtı

Londra: İngiltere hükümetiyle bir dizi görüşmede bulunmak üzere 18 Ocak günü Londra'ya gelen TC Cumhurbaşkanı **Ahmet Davutoğlu**'nu protesto etmek için İngiltere Başbakanlık Binası önünde bir eylem düzenlendi.

Britanya Demokratik Güç

Birliği Platformu'nun çağrısıyla yapılan eylemde Davutoğlu, Başbakanlık Binası'ndan çıkarken arabasının önü kesildi; eylemcilere polis saldırısı oldu. Yüzlerce polisin bulunduğu bölgede, eylemcilere saldıran polis, ikisi çocuk olmak üzere 5 kişiyi gözaltına aldı. Protestodan kaynaklı ön kapıdan geri dönen Davutoğlu'nun arabası arka kapıdan adeta kaçırıldı.

Sultanahmet Erdoğan ve Merkel'in kirli hesaplarının sonucu!

12 Ocak'ta DAİŞ bombaları **Sultanahmet**'te patladı. Çocuk, kadın, genç, yaşlı demeksizin kendi dışındaki herkesi hedef alan barbarlık, Sultanahmet'te yüzünü gösterdi. Ankara ve Suruç'ta alanlara çıkanları hedef alan DAİŞ, yüzlerce insanı katletmişti. Irak ve Suriye'de Şii, Kürt, Ermeni, Süryani, Ezidi, Alevi her kesimi düşman ilan ederek boğazlayan, kıyımdan geçiren bu barbarlar ordusu, demokratik olan her şeye düşmanlık besleyerek büyüyor, varlığını sürdürüyor. Bu barbarlar ordusunun en büyük siyasi destekçisi, bölgesel hamisi ise hiç kuşkusuz TC devletidir.

Ankara ve Suruç'ta barış isteyen kesimlerin gözünü korkutmak için DAİŞ'i yönlendirmiş, kendine muhalif olan kesimleri bu saldırılarla sindirmek istemiştir. Kobanê'de bunları destekleyerek Kürtleri imhayı amaçlamıştır. Şimdi Sultanahmet Meydanı'nda tesadüf olmayan bir şekilde Alman turist kafilesi hedeflenmiştir. Saldırı **Marianne Faber**, Adolf Jurgen Glorius, **Rüdiger Karl Faber**, Steffen Höppner, **Rudolf Krollman**, Karin Erika Franke-Dütz, **Gernot Eike Mildner**, Gerhard Günther Höppner, **Hiltrud Krollman** ve Rudiger Becker katledilmiştir.

Almanya devleti ile Türk devleti arasında ne tür bir kirli ilişki ve hesaplaşma olduğu bütün açıklığıyla bilinmemekle birlikte bu saldırının Ortadoğu üzerinden yürüyen bir planın parçası olduğu açıktır.

TC Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan, saldırı sonrası "*terörün ortak sorun olduğunu, herkesin bundan gerekli dersler çıkarılması gerektiğini*" söyleyerek DAİŞ'i bir kenara bırakmış ve Kürtlere saldırıya devam etmiştir. Erdoğan'ın Sultanahmet saldırısı sonrası "**gerekli dersler çıkarılmalı**" şeklindeki çağrısını "suçu üstlenmek" olarak görmek gerekir, keza bu

katliamla bir mesaj verilmek istendiği açıktır. Dolayısıyla DAİŞ'in her saldırısının üstü kazındığında altında TC devletini bulmak mümkündür.

Alman devletinin saldırıda TC devletinin rolünü bildiğinden şüphe duymamak gerekir. Almanya iç istihbaratı "Anayasayı Koruma Teşkilatı" Başkanı **Hans-Georg Maassen** "*saldırının IŞİD tarafından yapıldığı kesin değil*" diyerek ucunu açık bırakmıştır. Ancak hala 10 kişinin kanı üzerinden TC devletiyle kirli işler çevrilmiştir. 1 Kasım seçimleri öncesi **Angela Merkel**, göçmen akımını engellemek adına TC devleti ile bir dizi açık ve gizli pazarlık yapmış ve Erdoğan'a seçimler öncesi açık destek vermiştir. Erdoğan'ın DAİŞ ile olan ilişkilerine ve devrimci, demokrat ve yurtseverlere yönelik saldırılarına bu şekilde koltuk değneği olmuştur. Şimdi de 10 Alman turist kanı üzerinden kirli hesap ve pazarlıklara kapılarını açacak bir ilişki yaratılmaya çalışılıyor. Şunu biliyoruz; **IŞİD'in yaptığı her katliam, Türk devletinin de imzasını taşımaktadır.** Alman devleti de bunu bilerek TC devletini desteklemekte, ona arka çıkmaktadır. Sultanahmet katliamının dolaylı

sorumluluğu Almanya hükümetine aittir.

Alman hükümeti "terörizme karşı kararlı bir mücadele yürüteceğini" ifade etmektedir. Kiminle beraber? DAİŞ'e destek veren TC devletiyle... Peki, Türk devletiyle birlikte kime karşı mücadele edecektir? Demokrasi ve devrim mücadelesi yürüten devrimci, demokrat ve yurtseverlere karşı... Almanya TC devletiyle birlikte Kürt ulusal haklarını savunan örgüt-lülükler, demokratik hakları savunan ATİK'le, Türkiye'de devrimci mücadele yürüten örgütlerle mücadele etmektedir. 2015'te Alman devletinin ATİK'e operasyon yaparak 10 devrimciyi tutukladığını hatırlatırsak, demokrasi ve devrim mücadelesi verenlerin esasta Alman hükümetinin hedefinde olduğunu bir kez daha tüm açıklığıyla görmüş oluruz.

Almanya'nın Sultanahmet'te katledilen Alman vatandaşlarının katilleriyle derdi yoktur. **DAİŞ'i destekleyen TC devletinin faşist baskısına karşı direnen devrimcilerle derdi vardır.** Sırf bu yaklaşımı ve pratiği bile Almanya'nın en az DAİŞ ve TC kadar Sultanahmet Katliamı'nın faili olduğunu göstermektedir. Sultanahmet katliamı, duyarlı Almanya halkını harekete geçirmelidir. Çünkü Sultanahmet saldırısının yardım ve yataklığında Alman hükümeti de vardır.

Almanya hükümeti Türkiyeli devrimcilerin, Kürt politikacıların siyasal faaliyetini kısıtlamaya son vermedikçe; halkı katleden TC devletinin isteğiyle tutuklanan devrimcileri serbest bırakmadıkça, devrimci ve yurtsever örgütleri "terörist örgütler" listesinden çıkarmadıkça bu ortaklığı sürdürüleceğini malumun ilanı yapmaktadır. Bizler açısından şu nettir; **Sultanahmet'te halkı katleden emperyalizm, onun gerici uşağı TC devleti ve IŞİD'dir!**

Sur, Cizre, Silopi'ye nasıl bir ses vermeli?

“Çoğunluk olduktan sonra devrimci taktiğe geçilmez, tersine devrimci taktikle çoğunluk olunur.” (Rosa Lüksemburg)

T. Kürdistanı'nda yaşanan savaş tüm şiddetiyle devam ederken diğer yandan demokratik, sol, devrimci güçler de Kürt ulusuna yönelik bu savaşa cevap olmaya çalışıyor. Yazımızda Temmuz ayından itibaren devletin geliştirdiği topyekün saldırıya/savaşa karşı devrimci güçlerin faaliyetleri, ele alışları ve esas olarak gösterilen tavrın yetersiz kalış nedenlerini çözümlemeye çalışacağız. Elbette ki bu yetersizlik, ideolojik-politik ve örgütsel olarak ele alınmalıdır. Bizler hiçbir eksiğimize, yetersizliğimize gözlerimizi kapatamayız, es geçemeyiz. Bu yazıda pratik faaliyetin içeriği ve buna bağlı olarak ortaya çıkan yetersizlikler, Kaypakkaya yoldaşın reformizm ve revizyonizmden kopuşuna atıfla değerlendirilmeye çalışılacak. Çünkü bazı yetersizlikler, ele alışlar nicelik olarak benzer çalışmaları artırarak değil nitelik olarak faaliyeti başka bir düzeye çekmekle aşılar.

Kaypakkaya öğretmeye devam ediyor

Kaypakkaya'yı dönemin devrimci önderlerinden ayıran en önemli özellik kopuşun ideolojik-politik-örgütsel bir bütünlükle gerçekleşmiş olmasıdır. Bu yanı sıra ardıllarına bıraktığı miras çok büyüktür, anlamlıdır ve halen yol göstermeye devam etmektedir. Kaypakkaya yaşanan reformizm ve revizyonizmi bütünlüklü olarak ele alıp mahkum etmiş de burada PDA kliğine yönelik “**pratik faaliyetin içeriğine**” dair belirlemelerine yer vereceğiz. Özetlemek gerekirse Kaypakkaya reformist PDA kliğine dair şu belirlemeleri yapıyor;

- PDA kliği, her silaha sarılma isteğini “**halk kitlelerinden kopmak**”, “**devrimin kitlelerin eseri olacağı**” düşüncesini reddetmek olarak suçluyordu. Mao Zedung düşüncesini, silahlı mücadele düşmanlığı olarak yayıyordu.

- PDA kliği, silahlı mücadeleye girişmesine rağmen kitle hareketleri karşısında da devrimci bir tutum izlemiyordu. Kendiliğindenci hareketleri göklere çıkarıyor, önlerinde secdeye varıyordu.

- PDA kliğinin, silahlı mücadeleye başvurmak için ne inancı ne hazırlığı ne de kabiliyeti vardı.

- PDA kliği, “devrimin sosyal ve psikolojik şartlarını hazırlamak” için kitleleri “örgütlemek ve bilinçlendirmek”ten başka bir şeyden bahsetmiyordu. Örgütsel politikaları, işçi ve köylüleri sendikalarda örgütlemekten ibaretti.

- PDA kliği, kitleleri bilinçlendirmek için kendiliğinden hareketleri göğe çıkaran İşçi-Köylü gazetesini daha çok basmak ve dağıtmak dışında bir görevi önüne koymuyordu.

- Kısmi, reform talepleriyle kitle mitingleri, yürüyüşler, grevler düzenlemeyi sınıf mücadelesi yürütmek olarak gösteriyorlardı.

- Devrimci bir örgütlenme ve silahlı mücadelenin yerine legalizm, reformizm ve salt barışçıl mücadele biçimleri geçirilmişti.

- Kadroların çok azı profesyoneldi. Çoğu kadro, kendi özel işini, burjuva hayat tarzını devam ettiriyordu. Zaman zaman eğitim toplantısı alıp, gazete satışına katılma dışında yaptıkları bir şey yoktu.

Konumuz açısından bu aldıklarımız yetersiz. Kaypakkaya için reformizm ve revizyonizmden kopuşu karakterize eden faaliyet illegal örgütlenme ve silahlı mücadeledir. Kaypakkaya'nın hareket noktası Leninist devlet teorisidir. Mevcut devlet, zora dayalı olarak yıkılmak zorundadır. Bunu mücadelenin temelini koymayan, çalışmalarının tümünü bu perspektif ile yürütmeyen “yıkıcı” faaliyeti ya gereksiz ya da devamlı ertele-yen tüm anlayışlar reformisttir, revizyonisttir. Kaypakkaya sınıflar mücadelesinin temel bir ölçütünü bize bu kadar sağlam ve berrak bir şekilde bırakmıştır.

Kaypakkaya'nın “reformizm” olarak nitelendiği, salt eğitim çalışmaları, gazete-bildirisi dağıtımı, yürüyüşler, kitle mitingleri, grevler vs. gibi yol ve yöntemler “demokratik faaliyet” olarak tanımlayabileceğimiz kapsama girmektedir. Peki, Kaypakkaya bunları red mi ediyordu? Hayır, etmiyordu! Buna cevabı şöyle veriyordu;

“(PDA kliğine göre-yn)...*kısmi reform talepleriyle kitle mitingleri, yürüyüşler, grevler vb. düzenlenmeliydi. Sınıf mücadelesinden sadece bunu anlıyorlardı. İhtilalci bir örgütlenmenin ve silahlı mücadelenin yerine legalizm, reformizm, salt barışçı mücadele biçimleri geçirilmişti... (bunlar, silahlı mücadeleye hizmet etmek ve ihtilalci bir örgütlenmenin parçası olmak şartıyla elbette reddedilemezler.)*” (Umut Yayıncılık, Seçme Yazılar, s. 330, abç)

Kaypakkaya çok net olarak her türlü pratik faaliyeti illegaliteyi güçlendirmesi ve silahlı mücadeleye hizmet etmesi şartına bağlamıştır. Demokratik bir faaliyetin reformist nitelikte mi devrimci nitelikte mi olduğunu belirleyen ayırım çizgisi budur! İlegalite ve silahlı mücadelenin, devlete yönelik devrimci zorun kullanımının önünü açmayan, ona destek olmayan ve bununla birlikte yürütülmeyen, çalışmalarını “sadece”, “salt” bunlarla sınırlayan tüm pratik faaliyetler reformizmin çarkına su taşır. Bu faaliyetler “demokratik” sınırı hiçbir zaman aşamaz, sistem içi kalarak reformist isimlendirmesini hak eder. Demokratik faaliyetin faşizm koşullarında ağır bedellerle yürütülmesi, saldırılara maruz kalması sistem içi niteliğini ortadan kaldırmaz. Pratik faaliyetin ve onu yürütenlerin “reformist” kulvardan çıkışları, devrimci nitelik göstermeleri, bu sistemi/devleti hedefleyen yıkıcı faali-

yetlerine bağlıdır.

“Barış içinde örgütlenme kof bir örgütlenmedir”

Kaypakkaya yoldaşın bu belirlemeleri ve kıstasları güncelliğini korumaktadır, elbette ki oluşan yeni koşullarla birlikte. Türkiye’de Kürt ulusal mücadelesinin geldiği aşama, Kemalist kliğin hakim sınıfların kendi aralarındaki dalaşla da bağlantılı olarak yediği darbeler, siyasal İslam’ın gelişimi ve şehirlerin giderek artan önemi en belirgin değişimlerdir. Bu yazı ekseninde temel konumuz Kürt ulusal mücadelesinin geldiği aşamaya bağlı olarak yapılan faaliyetlerin niteliği ve bunun ileriye doğru nasıl çekileceğidir.

20 Temmuz sonrasında devletin topyekün savaşına PKK, özyönetim hamlesi ile cevap vermiştir. Bu hamlede öz savunmayı içeren askeri nitelik, devletin saldırıları nedeniyle öne çıkmaktadır. Bu sürece dair biz de tavrımızı açıkladık. “**Topyekün saldırıya karşı topyekün mücadele**” bizim şiarımız oldu. Bu doğrultuda her alanda kendi faaliyetlerimiz kadar Kürt hareketi ile ortak mücadeleyi önemsedik. Örneğin Dersim’de halk ordusunun gerek kendi özgüğü ile gerekse de HPG ile birlikte yaptığı eylemlilikler, yol kesmeler önemli bir yerde durmaktadır ve yönelimin esas doğrultusunu vermektedir. Bir değil birçok böylesi alan yaratmak önümüzdeki görevlerden biridir. Bu eylemli hattın yanı sıra şehirlerde de kampanyamızla birlikte başlayan süreçte demokratik alanda oluşturulan Barış Bloğu vb. kurumlarda yer almak, HDP/HDK eylem ve etkinliklerine aktif katılmak, örgütleyicisi olmak, Barış İçin Kadın Girişimi gibi ortaklaşmalarda aktif rol almak gibi faaliyetler içinde olmalıyız. Bunlar olması gereken faaliyetlerdir ama bir devrimci yapı asla bunlarla sınırlı kalamaz. T. Kürdistanı’nda yaşanan katliamlarla dolu savaşa bulduğumuz yerlerden sadece demokratik eylemler ile ses vermeye çalışmak yetersiz kalacaktır.

Bu demokratik faaliyetlerin, devrimci faaliyete sıçratılmasında anahtar mesele, Kaypakkaya’da temel olan “**devrimci zor**” meselesidir. Yıkıcılık yanının öne çıkarılmasıdır. Şehirlerde de savaşın değişen biçimlerine dair önümüzde Gezi İsyanı’ndan bu yana duran örnekler mevcuttur. Belli alanlara, belli meydanlara, belli semtlere, belli kalıplara sıkıştırılmış faaliyeti aşmak zorunludur. Bütün bunları içermeyen bir faaliyetin Sur, Cizre, Silopi ve diğer ilçelerde ses veremeyeceğini bilmeliyiz.

Yazımızı yine Kaypakkaya’dan bir alıntı ile bitirelim; “**Barış içinde örgütlenme, kof bir örgütlenmedir, böyle bir örgüt bütün ülkeyi de kucaklasa, halkın mücadelesine önderlik edemez, silahlı mücadeleyi yönetemez.**”

bir habere göre **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist** militanları devrim ve komünizm şehitlerini anmak amacıyla İstanbul-Pendik’e bağlı Aydos’ta pankart astı. “**Ocak ayı şehitleri yaşıyor, TIKKO savaşıyor**” yazılı pankart açan militanlar yaptıkları açıklamada “*Bu vesile ile parti ve devrim şehitlerini tekrar anıyor; ideallerini yaşatacağımızın sözünü veriyoruz*” dediler.

“Devrim sonuna kadar yürüyebilenlerin eseridir”

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre devrim ve komünizm şehitleri haftası ile ilgili bir açıklama yapan **Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu Rojava Komutanlığı** “*Ocak şehitleri anısına... Yaşamları ve ölümleriyle yol gösterenler ölümsüzdür*” dedi.

“*Ovacık-Şahverdi şehitleri nezdinde devrim ve komünizm şehitlerini bir kez daha saygıyla anarken bugün bizlere bıraktıkları, tamamlanmamış yürüyüş ve görevleri doğru okumak-anlamak gerekir*” şeklinde başlayan açıklamada Rojava Komutanlığı, “*Bugün Kürt emekçi halkımızın yaşamak zorunda bırakıldığı yoksul mahalle ve sokaklarda kurulan hendeklerde ve örülen barikatlarda kendi devrimsel deneylerini yaratarak özgürlüğe doğru yürüyorlar*” dedi.

T. Kürdistanı’nda yaşananlara dikkat çeken Rojava Komutanlığı, açıklamasına şunları ekledi: “*Devrim saflarında en iyiler, en önde yürüyerek korkusuzca çarpışarak ölümleriyle başarının ve umudun yolunu açmıştır. Ölümsüzlerin mücadelesi onlarca yılın yolunu kısaltmakta, sayfalar dolu kitapların anlattıklarından daha iyi ve etkili olanı anlatmakta ve öğretmektedir. (...) Onların izlerini sürerek gerçekliğe ve geleceğe doğru yürüyeceğiz. Şu an eklemek ve sudan daha fazla ihtiyaç duyulan gerçeği, uzakta aramayan kendi içinde arayan, devrimin cesur ve özgür militanları olacaktır.*”

Kavgada Ölümsüzleşenler

Selahattin Doğan: 1954 yılında Sinop-Erfelek’e bağlı Sarıboğa köyünde dünyaya gelen Doğan, yoksulluktan dolayı ancak ilkokulu bitirebildi. Küçük yaşlardan itibaren işçilik yapmaya başlayan Doğan, İstanbul’da çeşitli fabrikalarda ve inşaatlarda çalıştı. Bu dönemde Proletarya Partisi ideolojisiyle tanıştı. Birçok askeri eyleme katılan Doğan, Bahçelievler Haznedar’da polis tarafından vuruldu ve yaralı olarak düşmanın eline geçti. “Ser verip sır vermeme” geleneğini sürdüren Doğan, **2 Şubat 1978**’de ölümsüzleşti.

Yunus Koç: Karşı olan Koç, Proletarya Partisi saflarında mücadele yürüttükten **2 Şubat 1979**’da Ardahan’ın Ölçek köyünde jandarma tarafından katledildi.

Haydar Sönmez: 1957 yılında Dersim Mazgirt Yetimoğlu köyünde dünyaya gelen Sönmez, 1980 öncesi Dersim’de gerçekleştirilen toprak işgalinden dolayı tutuklandı. 6 ay sonra çıktığında mücadeleye kaldığı yerden devam etti. İşbirlikçi olduğu için cezalandırılan Hasan Demirpençe’yi öldürdüğü iddiasıyla düşmana ihbar edilmesi üzerine gözetlence alınarak **Şubat 1982**’de işkencede katledildi.

Beş Kızıl Karanfil
Sefagül Kesgin, Nurşen Aslan, Güli-zar Özkan, Derya Aras ve Fatma Acar; **2 Şubat 2011**’de Dersim’de kış uşlenmesi sırasında kamplarında meydana gelen göçük sonucu ölümsüzleştiler.

Ocak ayı anmaları

Antalya’da Ocak ayı anması

Antalya: 17 Ocak’ta bir anma düzenlendi. Anma, Şahverdi şehitleri şahsında saygı duruşu ile başladı. Coşkuyla izlenen sinevizyon gösterimi ile devam eden etkinliğin ardından devrim şehitlerini anmanın önemi üzerinde duruldu.

Yapılan konuşmalarda Suruç’ta, Ankara’da insanların katledildiği ve şu anda da T. Kürdistanı’nda Amed, Şırnex, Cizir, Colemerg il ve ilçelerinde insanların katledilmeye devam edildiği belirtildi. Tüm bunlara karşı mücadele zamanı olduğu dile getirildi.

Militanlardan Pendik’te pankart

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan

Diren! Zamanı Geldi!

Filmden Süfrajelerin kadınların oy hakkı için verdiği mücadelede yöntemlere dair yürüttükleri tartışmalara dair mesajları da alabiliyoruz. Barışçıl yöntemlerin yetmezliği kadınları yeni arayışlara sevk ediyor.

İngiltere’de kadınların oy hakkı için verdiği mücadele her birimizin günlük yaşamlarından izler taşıyan **Maud Watts** figürüyle karşımıza çıkıyor, *Diren! Zamanı Geldi!* isimli filmde. Maud’u eş ve anne rolleriyle yakından tanıyoruz. Kadınların kalabalık biçimde çalıştığı çamaşırhane; Türkiye’de kadınların yaygın olarak çalıştıkları tekstil atölyelerini anımsatıyor. Her yaş grubundan kadının kalabalık biçimde çalıştığı bu çamaşırhanede, filmin ilk sahnelerinden itibaren tanıdık şiddet biçimleriyle karşılaşyoruz. Taciz, psikolojik şiddet, uzun çalışma saatleri, erkeklerin aldığı ücretin üçte birinin kadınlara verilmesi vb. vb...

Tahmin edeceğimiz gibi esas kahramanımız Maud Watts. Esas olayımızda Maud’un Süfrajelerin oy hakkı için örgütledikleri mücadeleye katılma süreci. Maud’un anne, eş kimlikleriyle hesaplaşmasına tanıklık ediyoruz. Bu kimliklerden sıyrılmaya mücadelesinde başından geçenleri takip ediyoruz.

Filmin etkileyici yönlerinden birisi; Maud figürünün Süfrajeler’in önderlerinden birisi olmaması. Bu yüzden film, birçok kadın için tanıdık. Sabah çocuğunu okula bırakan, uzun saatler çalışsan, kendini iş yerinde tacize katlanmak zorunda hisseden, işten eve döndüğünde yemek hazırlamayı görev sayan, maaşını alır almaz kocasına teslim eden yakından tanıdığımız bir kadın Maud Watts.

Maud’un filmin sonunda Süfrajelerin önemli liderlerinden biri olarak etki-

leyici bir biçimde öleceği beklentisi gibi bir alışılmışlığın oldukça dışına çıkan bir karakter Maud. Burada ilk yanılığını Maud’un onlarca erkeğin içinde yaptığı ilk konuşmada yaşayabilirsiniz. Maud bu konuşmayı yapmak zorunda kaldığında; bu olaylarla ilgisi olmayan bir kadından güzel cümlelerle etkileyici bir konuşma bekleyebilirsiniz. Ancak Maud kadının çamaşırhanedeki günlük yaşamlarından, çalışma hayatından yaptığı sıradan aktarımlarla etkiliyor herkesi. Maud içimizden bir kadın olarak, mücadeleye katılım sürecindeki fedakarlıklarıyla, toplumsal cinsiyet rollerinin kadına biçtiği anne, eş rolleriyle adım adım kopuşuyla **kahramanlaşıyor**.

Mücadeleye katılım sürecinde, kocasıyla yaşadığı çelişkilerin kopuşa nasıl dönüştüğünü, çocuğundan ayrıldığı sahne her ne kadar duygusal anlar yaşatsa da kadınları cesaretlendiren, ilham kaynağı olan bir canlandırma olarak akılda kalan sahneler arasında yerini alıyor.

Filmden Süfrajelerin kadınların oy hakkı için verdiği mücadelede yöntemlere dair yürüttükleri tartışmalara dair mesajları da alabiliyoruz. Barışçıl yöntemlerin yetmezliği kadınları yeni arayışlara sevk ediyor. Filmin ilk sahnelerinde kadınların sloganları ve yarattıkları “gürültü” oldukça coşkulan-dırıyor izleyeni.

“Laf değil icraat!”

“Köle olmaktansa asi olmayı tercih ederim!”

Yüzlerce kadın gibi Maud Watts da heyecanla bekliyor, Süfrajat önderlerinden Pankhurst’un konuşmasını. Bu sahnede yüzlerce kadına hitaben yüksek bir yerden konuşan Pankhurst, büyük bir coşku yaratıyor konuşmasıyla. Her ne kadar kadınlarla ilişkilendirilmedi tartışmalı da bulsak, Pankhurst’un konuşması oturduğumuz yerde heyecanlandırıyor bizleri. Pankhurst’un kurtarılmaya sahnesi ayrı bir coşku kaynağı. Pankhurst’un yerine geçerek düşmanı yanlıtan kadının söylediği “*Köle olmaktansa asi olmayı tercih ederim*” sözleri ise, Süfrajelerin “*Laf değil icraat*” sloganından sonra hafızalarda yer ediniyor.

Pankhurst’la buluşmanın ardından kadınların yöneldiği militan eylemler, filmde kadınları küçümseyen, aşağılayan erkek egemen anlayışa en net yanıtları veriyor.

Filmin esas mesajı ise erkek bir karakterin cümlelerinde gizli. Meselenin tek başına kadınlara oy hakkını vermekle ilgili olmadığını vurgulayan erkek karakterimiz, **esas korku nedenini** işaret ediyor. Bugün oy hakkının

tanındığı kadınların yarın seçilme hakkı isteyeceğini, hakim, yargıç olmak isteyeceğini söylüyor. **Kadınlara oy hakkı tanınrsa bunun önünün alınmama- cağından korkan erkek karakterlerimiz, kadınların eylemlerine yönelik şiddetin dozunu arttırmaya yöneliyor.** Kadınların eylemlerini bastırmak için şiddetten kaçınmayan, kadınları tutuklayan, işkence yapan bu erkekler, yöntemlerinin sonuç vermediğini/vermeyeceğini zamanla anlıyor.

Film sonuç mesajını mutlu bir final sahnesine bir zafer sığdırarak vermiyor. Final sahnesinde yer alan kadınların yürüyüşü bu mücadelenin kadınların direnişleriyle, iradeleriyle ve ödeyecekleri bedellerle devam edeceği mesajını veriyor.

Maud izleyiciyi iş yerinde kendisi de dahil başka kadınları da taciz ettiğine şahit olduğu tacizcinin de cezalandırılması için beklentiye sokuyor. Film ilerlerken tacizciye ne olacak? “**Maud tacizciye ne yapacak?**” diye sormadan edemiyorsunuz. Maud’un hiçbir boşluk bırakmadan ilerlediğini söyleyelim. Tacizcinin cezasının ne olduğunu izleyince görelim... **(Bir YDK’lı)**

“Kadının adı yok”

Duygu Asena’nın 1987’de yazdığı 1988’de mahkeme kararıyla yasaklanmış olan, sonraki yıllarda yaşağın kaldırılması ve filminin çekilmesiyle günümüzde halen canlılığını koruyan bir yapıt “Kadının adı yok”.

Bu yapıt, bazı çevrelerce feminist olarak nitelendiriliyor ve bu doğrultuda birçok eleştiriye maruz bırakılıyor. Eleştirilerde haklılık payı olsa dahi, erk-ek sistemin kadının yüceltilmiş aile kavramından kopuşunu ele alışının, kutsallaştırılmış ailenin, evliliğin kadın için artık her şeyin bittiğinin sadece karşılıklı olarak iki kişinin birbirlerine zorunluluktan katlanması -maddiyat, toplumsal baskı, gelece-

ğini güvence altına almak gibi- gerçekleriyle yüzleştirmesinin önüne geçemiyor.

Bir kız çocuğunun küçük yaşlardan itibaren nelerle karşılaşabileceği, erkeklerle tanışmasını titizlikle işlediği bir eser olmakla birlikte kadın olarak her yerde -iş, okul, sokak- tacizin olduğu gerçekliğini kavratmaktadır. Erkeklerin iktidar duygularına karşı durabilmeyi, yarattıkları toplumsal algının kadının üzerindeki yansımalarını ve baskılarını aşabilmenin en önemli ve en güzel örneklerinden bahsetmiştir. Eksik ve eleştirilebilecek yanlarının olmasıyla birlikte günümüzde kadın konusunda ilerici diyebileceğimiz ve güncelliğini halen koruyan bir kitap! Aynı zamanda okunulması bir kitap. **(Bir YDK’lı)**

Küçükayasofya'da "Egemenler gıdım gıdım sırtlanlar gibi kenti yiyorlar"

İstanbul: TC devletinin başlatmış olduğu kentsel dönüşüm adı altındaki rant projesi, her gün bir yaşam alanını daha yok etmeye devam ediyor. Egemenler şehirlere, ormanları, sahilleri, köyleri, dereleri ve aklımıza dahi gelmeyen birçok yaşam alanını talan projeleri ile sermayeye peşkeş çekmeye devam ediyor. Gün geçtikçe artan talan projeleri kadar yaşam alanlarına sahip çıkan halkın direnişi de büyümeye ve sermayeye karşı koymaya devam ediyor.

Küçük Ayasofya'da bulunan spor tesisleri de ranta kurban edilerek yıkılmak isteniyor. Ancak mahalle halkı ve kent savunucuları, Fatih Belediyesi'nin kentsel dönüşüm projesiyle mahallelerinde bulunan spor tesislerini yıkmasını ve yerine AVM'ler yapmasını istemiyor.

Belediye, kentsel dönüşüm projesi adı altında mahallede yaşayan birçok gence sosyal yaşam alanı sağlayan spor tesisinin alanını 25 yıllığına kiraladı. Eski ismi Cinci Top Sahası olan ve sonradan Cundi Spor Tesisleri olarak değiştirilen kulüp, şu an tesisini kullanan ve bölge halkının çocuklarına hizmet veren Kadırga Spor Kulübü'nün elinden, kiracı oldukları var sayılarak yer bile gösterilmeden alındı.

Konuya ilişkin mahallede mücadele yürüten ve rant projelerine karşı çalışmaları olan Kent Hareketleri ve Mahalle Temsilcisi **Çiğdem Şahin** ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

"Her kanlı saldırıda bir yer yıkıyorlar"

Spor tesisinin daha önce dahil olduğu Eminönü Belediyesi tarafından 1994 yılında sadece spor amaçlı kullanılmak üzere kulübe bağışlandığını belirten Şahin, "Yaklaşık 20 yıldır üzerinde spor yapıldığı ve spor faaliyetleri hala sürdüğü halde, kime sorularak,

kimden izin alınarak, ne hakla ve hangi yasal gerekçeyle bütün bu değişimler gerçekleşmiş ve sahanın asıl sahipleri olan halk bir anda kiracı konumuna sokularak, yine halkın çocuklarının hizmetindeki kulüp sahadan kovulurcasına tesisten çıkarılmıştır? Bunun yanı sıra Fatih Belediye Başkanı, seçim sürecinde Kadırga halkından oy almak için 'Spora tam destek' şiarıyla pankartlar astırmıştı. Ve hala astığı pankart orada durmakta. Seçimlerden sonra ise spor kulüplerini yıkmaya başladı. Başkan denilen ya da bir topluma liderlik eden kişi, halkın tepkisi karşısında geri atmalıdır. Ancak Fatih Belediye Başkanı, bizim her eylemimizde bir binayı yıktı. Son olarak da çocukların basın açıklamaları yaptığı gün ayakta kalan son binayı yıktı.

Bir diğer dikkat çekmek istediğim şey ise, Türkiye'de ne zaman bir bomba patladıysa başka bir yerde kentsel bir yıkım gerçekleşti. Mesela Sultanahmet'te canlı bomba saldırısı gerçekleştiği gün, Kadırga ve Yedikule Bostanları'nda yıkım gerçekleşti. Bunların hiçbirisi tesadüf değildir. Halkın dikkatini başka bir yere çekip yaşam alanlarını talan etme politikalarının bir ayağıdır sadece" dedi.

"Birçok yerde spor kulüpleri talan edilmek isteniliyor"

Spor kulüplerinin başka yerlerde de yıkıldığına dikkat çeken Şahin şunları ekledi: "Bu yıkımlar neo-liberal kent politikalarıdır ve sadece mahalle yıkımları veya kamusal alanların özelleştirilmesi, ormanların ve tarihi alanların imara açılması gibi boyutları da geçmiş durumdadır. Şimdi kentlerde spor tesislerine yöneldiler. Bu tesislere tek tek el koyarak, bu alanlarda da rantı yükseltmeye çalışıyorlar. Şu anda basında yer almıyor ama yarın öbür gün mecburen yer alacak.

Çünkü onlarca susturulmuş kulüp var. Bu kulüplerin başkanları sermaye ortaklarıyla anlaşiyor ve çocukların çok sesi çıkmadığı için de istediklerini yapıyorlar."

"Ranta karşı ortak mücadele"

Kadırga'da gerçekleşen rant projesinin, sadece Kadırga ile sınırlanmadığına vurgu yapan Şahin, talan kampanyasının ortak mücadele ile sonlandırılabilceğinin altını çizerek şunları söyledi: "Rant meselesi sadece Kadırga'da sınırlı değil. İstanbul'un birçok bölgesi ranta açıldı ve birçok tarihi alanı yok etmeye çalışıyorlar. Yeri 'değerli' olan bütün kamu binaları (Gezi Parkı, Çapa,

Taksim İlyaydım Hastanesi gibi) merkezden alınıyor ve yerine ranta hizmet edecek binalar (oteller, AVM'ler vb.) yapılıyor. Aynı süreç şu anda spor kulüpleri için işletiliyor ve çok hızlı bir şekilde yaygınlaşıyor. Yakında çocukların spor yapacağı yer kalmayacak. Onun için yıkılmak istenilen diğer spor kulüplerini de araştırıp bulmak ve beraber hareket etmek gerekecek.

Kentin her bir köşesi, taşı, toprağı rantı katmerlediği için, kenti koruyan bütün yasalar ortadan bir bir kaldırıldı. Ormanları, tarihi alanları, sahilleri, kamusal alanları, zeytinlikleri, dereleri vs. koruyan yasalar, AKP hükümeti tarafından kaldırıldı ve yıkım işlerini kolaylaştıracak yeni yasalar yerine getirildi. Şimdi kentlere her taraftan saldırı var ve müteahhitler gıdım gıdım tıpkı sırtlanlar gibi kenti yiyorlar. Sadece yaşamı değil aynı zamanda insanı da yok ediyorlar. Kentlerde yoksullara yaşamı adeta dar ediyorlar.

Hal böyleyken bütün halkın ortak bir mücadele alanı oluşturması ve bir an önce bu talana dur demesi gerekiyor. Aksi takdirde nefes alacağımız en ufak bir hava sahamız dahi kalmayacak."

DİVES Genel Başkanı Akılçağı "AKP İslam'ın temeline dinamit koymuştur!"

Şirnex: T. Kürdistanı'nda TC devletinin sokağa çıkma yasaklarıyla beraber Kürt halkına yönelik katliam ve imha politikaları devam ediyor. Devletin tek din-dil-ulus yapısını korumak adına hakim sınıfların AKP eliyle halka karşı savaşı dini söylemlerden de besleniyor. Halka saldırı araçları arasında dine önemli bir yer ayıran AKP'nin politikaları ile güncel politik gelişmelere ilişkin **Diyanet ve Vakıf Emekçileri Sendikası (DİVES)** Yönetim Kurulu üyesi ve Genel Başkanı **Şükri Akılçağı** ile bir röportaj gerçekleştirdik. Akılçağı'nın "AKP, İslam'ın temeline dinamit koymuştur" ifadelerini kullandığı röportajımız şu şekilde:

Kürdistan'ın pek çok ilçesinde, hiçbir yasal dayanağı olmadan keyfi uygulamalarla Kürt halkının mağdur edildiğini belirten Akılçağı, yandaş basının gerçekleri manipüle ettiğini, Kürt halkını vermiş olduğu yaşam ve özgürlük mücadelesini terörize ederek yansıttığını hatırlattı. Bölgede doğmamış bebeklerin bile katledildiğini ifade eden Akılçağı, "Küçük çocuklar bile terörist olarak lanse ediliyor" diyerek gerçekleri görmek için sokağa çıkma yasağı ilan edilen ilçelere gelmek gerektiğini belirtti.

"Din görevlilerinin barış ve kardeşlikten bahsetmesi yasak"

Kürt halkının eşit ve özgürce yaşama taleplerinin AKP iktidarı tarafından "ihamet" olarak adlandırıldığını vurgulayan Akılçağı, "Barışı dillendiren insanlar, 'ihametçi', 'vatan haini' olarak adlandırılıyor. Oysa daha önceden AKP iktidarı kendisi başlatmış olduğu 'çözüm süreci' ile barışa karşı çıkanları 'faşist' ilan ediyordu" dedi. Akılçağı, Kürt halkına AKP iktidarı tarafından "kardeşlik"

söylemi altında köleliğin dayatıldığını belirterek, "dilimizden, kültürümüzden, yaşamımızdan vazgeçmemiz isteniyor. Kardeşlikten anladıkları budur" ifadelerini kullandı.

AKP iktidarının İslami değerler üzerinden yükseldiğini dile getiren Akılçağı, "Oysa ki tüm İslami değerleri yok etmişlerdir. AKP, İslam'ın temeline dinamit koymuştur. Kardeşliği yok ettiler, yolsuzlukları meşru gösterdiler, barışın altını boşattılar" dedi. Bir din görevlisinin barış ve kardeşlikten bahsetmesi halinde görevden atılabildiğine de dikkat çekerek "daha önce Nusaybin'de IŞİD'in zulmüne karşı mazlumlar için dua eden bir din görevlisi görevden alınmıştır" dedi. Ayrıca Adıyaman'da DİVES'li bir din görevlisinin Ankara Mitingi'ne katıldığı gerekçesiyle görevden alındığını da belirten Akılçağı, "biliyoruz ki Ankara katliamı iktidarın bilgisi dahilinde gerçekleştirilmiştir. Bu katliamla yetinmeyen AKP; bugün, katledemediğine de soruşturma açıyor; görevden alıyor" ifadelerini kullandı.

"Öz savunma, İslam'ın temel ilkelerinden biridir"

Akılçağı, sokağa çıkma yasağı ilan edilen ilçelerdeki direnişe dair ise haksızlığın, hukuksuzluğun, katliamın olduğu yerde dire-

nişin meşru olduğunu dile getirerek, "tanklara, toplara karşı nasıl savunacaklar kendilerini insanlar? Öz savunma, İslam'ın temel ilkelerinden biridir. İslam'da saldırıya karşı kendini savunma meşrudur; bir şehri işgal edip, saldırmak meşru değildir" dedi. Akılçağı, asker ve polis ailelerine ise şu çağrıda bulundu: "Nasıl çocuklarının tüm kötülüklerden korunması için dua ediyorlarsa çocuklarının katil olmaması için de dua etsinler. Çünkü İslam dininde suçsuz yere bir insanı katletmek büyük bir günahtır."

"Peygamberimiz demektedir ki 'zulmetmeyiniz ama zulme de boyun eğmeyiniz.' Bugün Kürdistan'daki katliama karşı bu nedenle direnmemiz gerekiyor" diyen Akılçağı, Türkiye'deki tüm halkların katliama karşı ses çıkarmaları gerektiğini belirtti. Diyanet Bakanlığı'nın "babanın öz kızına şehvet duyması haram değil" fetvasına ilişkin ise "Diyanet Başkanlığı tamamen sisteme entegre bir politika izlemektedir. Diyanet Başkanlığı'nın görevi, insanlara dini görevlerini, inanç-ibadetlerini anlatmaktır. Ancak bunu bırakarak her dönem iktidarların güdümünde hareket ediyor" diyen Akılçağı, 20 yıllık bir Diyanet çalışanı olarak Diyanet Başkanlığı'nın hiç bu kadar aciz duruma düştüğünü hatırlamadığını dile getirdi.

Liselilerin karne eylemine polis saldırısı

İzmir/Didim: İlk ve orta öğretimin tatile girmesi ve öğrencilerin karne alması nedeniyle İzmir ve Didim'de yapılan eylemlere polis saldırı.

Aydın'ın Didim ilçesinde YDG ve Dev-Lis tarafından örgütlenen karne yakma eylemi için Kent Meydanı'nda bulunan liseliler "**Kürdistan'daki öğrenciler öldürülürken ve karne almazken karne almayı reddediyoruz**" yazılı pankart açtı. Pankartın açıldığı sırada polis saldırarak gençleri işkenceyle gözaltına aldı. Gözaltına alınan 15 liseli arasında bulunan bir YDG okuru, hastaneye diğer gençlerden ayrı başka bir araçla kelepçeli bir şekilde götürülüp getirilirken polis, YDG okurunu keyfi olarak fazladan bekletti ve bu süre boyunca darp ve işkence etti.

İzmir'de Karşıyaka İZBAN önünde Liseli YDG, Liseli Genç Umut, Liseli Öğrenci Birliği, Özgür Lise ve Liseli Kıvılcım tarafından örgütlenen eylemde liseliler "**Çocuk işçiler, çocuk gelinler, Berkin elvan; Silvan'da, Cizre'de, Silopi'de çocuklar karne alamadı**" yazılı pankart açtı. Açıklama yapan öğrencilere polis uyarıda bulunmadan saldırı. Saldırıda aralarında bir YDG'linin de bulunduğu 11 liseli gözaltına aldı.

Kaçırılan YDG okuru için Ankara'da eylem

Ankara: 19 Ocak akşam saatlerinde siyasi şube polisleri tarafından kaçırılan YDG okuru **Mehmet Fatih Can Yavuz** için 22 Ocak günü İHD'de bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Yapılan açıklamada; "**Bu saldırıların Kürdistan'da yaşanan katliamlara karşı çeşitli eylemsellikler düzenleyen YDG okurlarına ve faaliyetçilerine yapılmış, devletin bir çıkmaza girdiğini, katliamlara karşı geri adım atmamaya hatta saldırıları ve katliamlarını halkın ve örgütlü gençliğin üzerinde çoğalttığını göstermektedir**" denildi.

Yavuz yaşadıklarını anlatırken polis; Derim'de işkence ile katledilen halk savaşçısı Özgür Yalçın'ın fotoğrafları gibi fotoğrafları göstererek "**Senin de sonun bunlar gibi olacak**", "**Böyle devam ederse ıssız bir yerde ölü bulunur**" ya da "**tutuklanacaksın**" gibi söylemler ile tehdit edildiğini söyledi. Yavuz'un ardından konuşan Av. **Teoman Özkan**, bu tür baskı olaylarında önemli olanın anında suç duyurusunda bulunmak ve durumu teşhir etmek olduğunu vurguladı.

"YDG susmadı, susmayacak"

23 Ocak günü ise konuyla ilgili Kızılay'da bir basın açıklaması yapıldı. "**Devletin sindirme ve ajanlaştırma politikalarına karşı YDG susmadı susmayacak**" yazılı ozalitin açıldığı eyleme BDSP, DGB, Partizan ve ESP de destek verdi.

Konuyla ilgili YDG adına yapılan açıklamada; "**Devletin tüm bu sindirme politikalarına karşı YDG olarak susmuyor, geri adım atmıyoruz. Kürdistan'da halkları katleden devlet, batıda operasyon dalgasıyla gerçekleştirdiği infazlarla tüm demokratik hak ve taleplerimizi ezip geçmek istiyor**" denildi. Açıklama; "**Örgütlü mücadelemiz**

Sarıgazi'de "kentsel dönüşüm" üzerine eğitim çalışması

İstanbul: Sarıgazi Partizan okurları tarafından **Munzur Kültür Derneği**'nde 23 Ocak günü "Kentsel Dönüşüm" konulu bir eğitim çalışması gerçekleştirildi.

Gerçekleşen eğitim çalışmasında devletin emekçi semtlere saldırısı, bu saldırıların altında yatan temel sebepler ve gerçekleşen bu saldırıların nasıl bir örgütlenme hattı ile geri püskürtüleceği konuları üzerinde duruldu.

Özellikle Van depremini bahane ederek çıkarılan "Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkındaki Kanunu" nun esasen AKP'nin rant politikalarının en gözdesi olduğu, her alanda kol kola saldırılar gerçekleştirildiği ve bu saldırıların boyutlarının büyüyeceğine dikkat çekilerek Bu saldırıların hiçbirisinin tesadüf olma-

leceğinin altı çizildi.

Bu konuda son sinyalin ise, TOKİ'nin Sur'a çağırılması olduğu belirtildi. Direnişin kentlerin yoksul mahallerindeki işçi-emekçilerden, üretim alanlarından, Kürdistan'a kadar yaygınlaştırılmasının zorunluluğu tartışılarak eğitim çalışması sonlandırıldı.

Katliam bir devlet geleneği ise isyan da bir halk geleneğidir

7 Haziran seçimlerine HDP'nin parti olarak gireceğini açıklaması ile başlayan katliamlar bugün AKP'nin iktidarını koruma yöntemi olarak karşımıza çıkmaktadır. 7 Haziran'dan önce, çıktığı her meydana yapacağı katliamların propagandasını yapan, dört bir yana tehditler savuran AKP hükümeti, bugünlerde tehditlerini hayata geçiriyor.

Adana ve Mersin HDP binalarına bombalı paketler bırakılması ile başlayan kanlı süreç, bugünlerde Cizre, Sur, Nusaybin sokaklarında devam etmektedir. "**Terörün kökünü kazımak isteyen**" AKP hükümeti, Suruç'ta 33 siperaşımını katlettikten sonra namlularını devrimci, demokrat ve yurtsever güçlere doğrultmuştur. Bu kanlı sürece dur demek için ülkenin devrimci, demokrat ve yurtsever güçleri 10 Ekim günü Ankara'da barış mitingi örgütlenmişlerdir. Binlerin barış talebini dillendirmek için bir araya geldiği meydan patlatılan canlı bombalar ile ortak kan gölüne dönmüştü. 10 Ekim günü gerçekleştirilen katliamda 103 demokrasi ve özgürlük gönüllüsü insan katledilmişti.

T. Kürdistanı'ndan ülkenin batısına, namlunun ucuna ülkenin ezilen ve muhalif kesimleri yerleştiren AKP hükümeti korku, katliam, asimilasyon ve sindirme politikalarını bu süreçte artırarak devam ettirmiştir. Bugünlerde ise meydanlardan, kampüslere, Kürdistan sokaklarına en ağır silahları ile saldırılarına devam etmektedir. Aylardır T. Kürdistanı illerinde sokaklarda genç, yaşlı, çocuk demeden insanlar katledilmektedir.

Katliamın boyutu ve şiddeti her geçen gün artmakta ve devlet saldırılarını meşrulaştırmak için tehditlere devam etmektedir. T. Kürdistanı'nda ölü bedenler günlerce sokak ortasında, dondurucuda bekletilmekte, cenazeler ailelere teslim

edilmemektedir. Ölü bedenlere işkence yapmayı güç zanneden devlet ve onun aygıtları, Hacı Lokman Birlik'in bedenini sokak ortasında sürüklemiştir, Ekin Wan'ın bedenine sayısız işkence yapmıştır, Sur sokaklarında Tahir Elçi'yi bile isteye, Silopi'de üç kadın siyasetçiyi gözler önünde katletmiştir.

Kürdistan sokaklarında kendini silah ve katliamla var eden devlet, batıda ise kontrol aygıtları vasıtası ile muhalif olan, başkaldıran bütün kesimleri kontrol altında tutmaya çalışmaktadır. Üniversiteleri karakollara çevirmiş neredeyse her devrimcinin başına bir polis dikmiştir.

Tutuklu öğrencilerin sayısı her geçen gün artmaktadır. Büyük kentlerde neredeyse her sokağın başında çevik kuvvet ekipleri bekler durumdadır. Muhalif ve ezilen kesimlerin bir araya gelmesine tahammülü olmayan AKP hükümeti, en ufak eylemliliğe biber gazı, TOMA ve plastik mermiyle saldırmaktadır. Ölüme karşı yaşamı savunan, devletin suçuna ortak olmak istemeyen akademisyenler başta olmak üzere muhalif ve demokrat güçler tehdit, soruşturma ve tutuklama ile yıldırılmaya çalışılmaktadır.

Hendek başlarında özgürlük mücadelesi büyüyor

Devlet katliamlarını bu kadar artırmışken, gözlerini bu kadar kan ve iktidar

hırsı bürümüşken T. Kürdistan sokaklarında direnişin ve özgürlüğün bayrakları yükselmektedir. Hendek başlarında özgürlük mücadelesi büyümektedir. Halk, kendi savunma gücünü oluşturmuş yaşamı ve kimliğini savunmaya geçmiştir.

Bu süreç beraberinde pek çok görev ve sorumluluğu da getirmektedir. Yükselen serhildanı, var olduğumuz bütün sokaklara yaymak ise bizlerin görevidir. Yaşanan katliama ve yükselen isyana ana akım medya çoğu zaman yer vermemekte ya da katliamları meşrulaştırma yoluna gitmektedir. Bu durum toplum içerisinde bir ayrışmaya sebep olmakta

ve birbirinden haberdar olmayan iki kutup yaratılmaya çalışılmaktadır. Bu noktada devrimcilerin ve örgütümüz YDG'nin yapacağı bütün eylemler kıymetli bir yerde durmaktadır.

Son süreçte YDG'nin gerçekleştirdiği işgal eylemleri devletin çizmiş olduğu bu sınırların dışına çıkma adına yapılan militan çıkışlardır. Yapılan eylemler ile birlikte Kürdistan'daki katliamlara dikkat çekilmiş ve isyanı büyütme

çağrısında bulunulmuştur. Bu tarz eylemlerin devamının gelmesi, katliamlara karşı ortak direnişin örülmesi için önemlidir. Ancak bu noktada, YDG'nin görevi sadece ülkenin batısında isyanı yükseltmek değil aynı zamanda T. Kürdistan sokaklarında örülen direnişin de bir parçası olmaktır. Parça parça örülen ve yükselen bu direniş, bizim direnişimizdir. Katliamlara ve devletin kirli savaşına dur demek için, Kürt halkının yanında olmak için biz YDG'lilerin Amed'de de, Şırnak'ta da ve Cizre'de de olması gerekmektedir. **YDG bu direnişin öznesidir** ve bu sokaklarda olması gerekir. Kürt halkının yanında olmak ve serhildanı yükseltmek için YDG'liler olarak harekete geçmeliyiz! **(Bir YDG'li)**

devletin tüm sindirme ve ajanlaştırma politikalarına karşı büyüyerek ve yükselerek devam edecek" ifadeleriyle sona erdi.

Eylem boyunca "**YDG susmadı, susmayacak**", "**Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelemiz**", "**Kürdistan faşizme mezar olacak**" vb. sloganlar atıldı.

GB militanları devrim şehitlerini andı

H. Merkezi: Elimize e-posta yoluyla ulaşan habere göre, TMLGB militanları tarafından şehitler haftası kapsamında Samsun'da Abdullah Gül Bulvarı'na "**Parti ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**" yazılı pankart asıldı.

İstanbul: Munzur Çevre Derneği kış etkinlikleri kapsamında 17 Ocak'ta, dernek binasında “Çevre mücadelesi ve örgütlenme olanakları” gündemli bir panel gerçekleştirdi. Panele Gü lensu-Gül-suyu Güzelleştirme Derneği Başkanı **Ali Şengül**, Meteoroloji Yüksek Mühendisi **Cemalettin Küçük** de katılarak birer sunum gerçekleştirdiler.

MÇD Başkanı **Hatun Esen**'in açılış

MÇD'den “çevre mücadelesi ve örgütlenme olanakları” paneli

konuşmasını yaparak başlattığı panelde ilk sözü alan Cemalettin Küçük “doğa ve yaşama sahip çıkmalıyız” diyerek Kürdistan'da halkın yaşamının savaşa yıkıma uğratıldığına, hiçbir yönetmeliğe bağlı olmayan TOKİ'nin göreve çağrıldığına vurgu yaparak mücadelelerin birleş-

tilmesinin önemli olduğunu belirtti. Ali Şengül de devletin hayata geçirdiği savaş konseptine dikkat çekti ve “Kürdistan'da inşa ettikleri kalekolları yoksul emekçilerin yaşadığı muhalif mahallelere de inşa etmek istiyorlar. Yoksul ve emekçi insanların yarınki mücadelelerini bastırmak

için hazırlanıyorlar” diyerek T. Kürdistanı'nda yaşanan savaş ikliminin direnişin ve mücadelenin sürdürüldüğü her yere yayılabileceğini ve buna karşı mücadelelerin ortaklaştırılması gerektiğini dile getirdi.

Panel MÇD üyesi **Muzaffer ve Baran Acar**'ın sunduğu müzik dinletisiyle son buldu.

“Türkiye’de mültecilere kendi mezarları kazdırılıyor”

İstanbul: Türkiye ve Yunanistan'da eşzamanlı gerçekleştirilen “İrkçılığa hayır! Mültecilik insan hakkıdır! Sınırlar açılın” talepli etkinliklerin İstanbul ayağında 23 Ocak günü ilk program **Antikapitalistler** tarafından öğle saatlerinde Cezayir Toplantı Salonu'nda düzenlenen panel oldu. Panele Suriyeli gazeteci ve insan hakları aktivisti **Maisa Saleh**, Helsinki Yurttaşlar Derneği Mülteci Projeleri Koordinatörü **Hakan Ataman** ve marksist.org editörü **Ozan Tekin** konuşmacı olarak katıldı.

İlk konuşmacı olan **Hakan Ataman**, TC devletinin kurulduğu ilk günden itibaren Türkleştirme politikalarını işleyen bir devlet olduğuna vurgu yaptı. Sınırlarının belirlediği ilk dönemlerde sınırlar içerisinde hareket halinde olan toplumsal kesimleri “mızır” olarak tanımladığını söyleyen Ataman, TC devletinin dünyadaki mülteci haklarını konu edinen tek uluslar arası sözleşme olan Cenevre Sözleşmesi'ne bile “coğrafi çekince” koyarak imza attığını hatırlattı.

Türkiye'nin “doğudan”; Ortadoğu, Asya ve Afrika'dan gelenleri uzun yıllar mülteci olarak kabul etmediğini, bu konuda ilk düzenlemeyi 1994'te Irak'tan Kürtlerin toplu halde Türkiye sınırlarına göç etmesiyle zorda kaldığı için yaptığını söyleyen Ataman, mültecilik konusunda ilk hukuki metnin de 2014'te yazıldığına dikkat çekti.

Ataman “Avrupa iyi değil, Türkiye kötü”

Mültecilere ilişkin projelerden edindiği deneyimlerden doğru ülkemizde mültecilerin yaşadıkları sorunlara değinen Ataman “Suçlar, yerelerde yaşayan mültecilere atfediliyor. Mültecilere ev verilmiyor; örneğin Urfa ve Antep'te em-

lakçularda ‘Suriyelilere ev verilmez’ şeklinde uyarılar var. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı mülteciler için kısmi bir ‘çalışma izni’ çıkardı. Ancak bu sadece Suriyeliler için geçerli. Ancak Suriyeliler ve diğer mülteciler bu ülkede en tehlikeli işlerde en düşük ücretlere çalışıyorlar. Örneğin Afganlar çoğunlukla düşük ücretlere iş kazalarının yoğun yaşandığı inşaat sektöründe çalışıyorlar. Yine yasadışı bir şekilde çalıştırılan kadın ve çocuklar taciz ve tecavüze uğruyorlar” dedi.

Ataman son olarak “Mültecilerin Avrupa'yı tercih etmelerinin nedeni Avrupa'nın iyi olması değil. Körfez ülkeleri ile Türkiye'de mültecilerin yaşam standartlarının kötü olması” dedi.

Tekin: “Yunan ve Türk hükümetleri ölümlerde pay sahibi!”

Ataman'ın ardından **Ozan Tekin** hemen her gün yaşanan mülteci ölümlerine değinerek konuşmasına başladı. İzmir'de bir imalathaneye yapılan baskında kaçak can yeleklerinin yine Suriyeli mültecilere yaptırıldığının açığa çıktığı haberini hatırlatan Tekin, ülkede Suriyelilere “kendi mezarlarının kazdırıldığını” söyledi.

“Suriyeli mültecilere statüleri; hükümet onlara acıdığı, üzüldüğü için değil, mültecilerin hakları olduğu için vermeli” diyen Tekin hükümet dışında CHP ve MHP'nin de geçtiğimiz seçimlerde “Suriyelileri geri gönderme” şeklinde vaatlerde bulunarak ırkçı söylemler ürettiğini hatırlattı. Tekin AB'li ülkelerle yapılan pazarlıklara da değinerek Yunan ve Türk hükümetlerinin kendilerini “Suriye savaşının mağduru” olarak yaptıkları ortak açıklamaya tepki gösterdi ve “Yunan ve Türk hükümetleri toplu mülteci ölümler-

İşgal eyleminden bir gözaltı deneyimi

13 Ocak'ta Kızılay Burger King'de T. Kürdistanı'ndaki katliamlara dair bir işgal eylemi gerçekleştirdik. Katliamı kınadığımız ve hendek başlarındaki onurlu direnişin sesini metropollere taşıdığımızdan kaynaklı olsa gerek ki, çok sert bir şekilde polis saldırısına maruz kaldık. Bu sırada daha güçlü bir şekilde, saldırı ve işkenceyi teşhir etmek amaçlı “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek”, “Kahrolsun faşizm, yaşasın mücadelelerimiz” sloganlarını atmak bizi devletin kolluk gücünün saldırısına karşı 1-0 öne geçirdi.

Daha sonra ise Adli Tıp'a götürüldüyoruz ve bir “muayene” yapıp darp edilip edilmediğimiz kontrol edilmek isteniyor. Lakin doktorlar genellikle işbirlikçileri olduğundan kaynaklı darp raporunu gözünün önünde işkence yap-salar dahi vermiyorlar ve hatta “ince muayene”yi size dayatarak muayene yapmak istiyor. Lakin yaptığı aslında sizin darp edilip edilmediğinizi kontrol etmek değil yapmak istediği, bedeni teşhir etmek ve ince aramayı belli etmeden gerçekleştirmek.

“Darp edilmemiştir” raporu kolluk kuvvetine verildikten sonra emniyete geçiyoruz. Eğer konu “Kürt sorunu” ise 18 yaş altını ve üstünü ilk başta TEM'e götürüp oradan TEM'in sevkini ile çocuk şubeye götürüyorlar, bizde de öyle oluyor. Evet burada ise yöntemleri farklı, ilk önce üstünüz, çantanız vs. arıyor; ardından ayakkabı bağcığı, kolye gibi şeyleri çıkartmanız isteniyor. Ayakkabı bağcığını çıkartmak istiyorlarsa kendi-

rinden direkt pay sahibidir” dedi.

Saleh; “Biz tembel değiliz, Türkiye'nin uyum politikası yok!”

Şam doğumlu olan ve 2014'e kadar Suriye'de yaşayan gazeteci ve insan hakları aktivisti **Maisa Saleh**, ise Suriye'de yaşananlara değinerek “2011 bizim için önemli bir fırsattı. Bu dönemde daha büyük baskılara maruz kaldık. 7 ay gözaltında kaldım. O dönemde rejim dışında da engeller çıktı karşımıza. Özgürlük talebimize daha başka gruplar da karşı çıkmaya başladılar” dedi.

Suriye halkının “tembel” ya da “öğrenmek istemeyen” bir halk olmadığına dikkat çeken Saleh “Türkiye hükümetinin politikası olmadığı için uyum sağlayamıyoruz” dedi. Türkiye'de kimsenin mültecilerle ilgili yasaları, nasıl davranacağını bilmediğini; hangi konuya valinin, hangi

leri eğilip çıkartmaları.

Üstünüzden çıkanları tutanağa not ediyorlar. (Dikkat!) Önemli detaylardan birisi size bir şeyler imzalatmak istediklerinde her şeyin doğru yazılıp yazılmadığını kontrol etmek ve yazılanların başına, sonuna, altına ve üstüne yani kısaca etrafına çizgi çekmek. Nedeni ise daha önce devrimcilerin başına geldiği gibi tutanağa sonradan hukuksuz bir şekilde ekleme yapma ihtimalleri. Ardından 18 yaş üstü iseniz, ifadeniz istenecek, değilseniz savcılıkta ifadeniz alınacaktır. 18 yaş üstü isteniz Karakol-TEM'de ifadeniz istenecektir. Burada hukuksuz gözaltı, aynı zamanda fiziki ve psikolojik saldırıya tabii tutmasından kaynaklı polise ifade vermiyoruz ve üstümüzden çıkanlar dışında imza atmamaya dikkat ediyoruz aynı zamanda onların söylemi ile “imza atmıyorsan, imza atmaktan imtina ediyorum yaz” söylemini de reddediyoruz.

Savcılığa sevk edildiğimizde ise son süreçte YDG'nin yaptığı işgal eylemlerinde gördüğümüz gibi “yasadışı örgüt propagandası”, “talimat alma” gibi iddialarla karşımıza geliniyor. Bu suçlamalara karşı yapmamız gereken; yaptığımızın veya katıldığımız eylemin yasal hakkımız olduğunu savunmak. Devlet bizim her zaman fiili meşru mücadelemizi, illegalize etmek ve çeşitli örgütler ile bağlaştırmak istiyor. Tekrar ve tekrar Yeni Demokrat Gençlik'in meşru ve haklı çizgisini haykırmalıyız.

(Ankara'dan Bir YDG'li)

konuya kaymakam ya da belediye başkanının bakacağı konusunda herkeste bir kafa karışıklığı olduğunu söyleyen Saleh, son zamanlarda mültecilerle ilgilenen ve politika üreten birçok yabancı kuruluşun merkezi olan Antep'te bile bu kurumların çalışanları dahil olmak üzere hiç kimsenin güvencesi olmadığını anlattı.

Panelden sonra yürüyüş

Panelin ardından Tünel'de buluşan kitle burada Türkçe, İngilizce ve Arapça “İrkçılığa hayır! Mültecilik insan hakkıdır! Sınırlar açılın” yazılı pankart açarak Odakule'ye yürüyüş gerçekleştirdi.

“İrkçılığa dur de”, “Sınırlar açılın, göçmenlere özgürlük”, “Bu daha başlangıç, mücadeleye devam” ve “Yaşasın küresel dayanışma” şeklinde sloganların atıldığı eylem yapılan basın açıklamasının ardından sona erdi.

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

GAZETEMİZE ULAŞILABİLECEK İRTİBAT BÜROLARI:

Kartal: Yukarı Mh. İstasyon Cd. Niğebolu Apt. Kat: 3 Daire: 7 Kartal Tel: 0 216 652 21 41
Ankara: Mithatpaşa Cd. 31/31 Kızılay Tel: 0 312 433 10 23
İzmir: Konak Mah. Faik Muhittin Adam Cad. Nafis Tınaz Çarşısı. No: 28 Kat:1/102 Ke-
meraltı Tel: 0232 484 72 83
Bursa: Atatürk Cd. C. Koruyucu İşhanı Kat:5 No: 261 Osmangazi Tel: 0 224 225 15 05
Mersin: Bahçe Mh. 4604 Sk. No: 2/2 Akdeniz
Erzincan: Ordu Cad. Ordu İş Hanı. Kat:3 No:318 Tel: 0446 223 45 82
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Hüseyin Güngör İşhanı Kat: 1 No: 2 Merkez
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

TC yenilgiye doğru adım adım ilerlerken EZİLEN HALKLAR KAZANIYOR!

Bütün saldırı, katliam ve yıkıma kar-
şın T. Kürdistanı'nda halkın onurlu
ve görkemli direnişi sürüyor. Açıktr
ki, günlerce sokak ortasında cena-
zeleri bekleten, yaralıların hastane-
ye kaldırılması engelleyen, keyfi bir
şekilde ev baskınlarında gençleri in-
faz eden, siyasi soykırım operasyon-
larıyla katledemediklerini tutukla-
yan devletin, bütün bu topyekün
imha saldırılarına karşı halk, asla di-
reniştense vazgeçmeyecek ve teslim
alınamayacaktır! Devlet T. Kürdista-
nı'nda gün geçtikçe daha çok batı-
yor, aldığı yenilgilerle daha da per-
vasızlaşıyor.

Devletin katliamları çocuğundan
yaşısına devam ediyor. Katlettiği
gibi bir de cenazeleri kaçırıyor!
Geçtiğimiz hafta Özel Harekat Tim-
leri tarafından infaz edilen Nadir
Tezgel isimli gencin ailesine “Cena-
zeyi sessiz sedasız gömmesenez,
vermeyiz. Kimseye haber vermeye-
ceksiniz. Tören düzenlemeyeceksi-
niz. Eğer tören düzenlerseniz hakkı-
nızda işlem başlatırız. Başınıza ge-
leceklerden biz sorumlu olmayız”
şeklinde tehditler savrulması ve ce-
nazenin kaçırılarak Tezgel'in köyüne
götürülmesi bunun en son örneği.
Ancak ailenin bütün bu tehdit ve
baskılara karşın cenazeyi polislin
elinden alarak kitlesel bir cenaze
töreni düzenlemesi, Kürt halkının
baskılara kolay kolay baş eğmeyece-
ğini de göstermektedir.

Diğer yandan cenazelerini almak
ve yaralıları taşımak isteyenlere
dahi ateş açılıyor. Cizîr'in Cudi Ma-
hallesi'nde yaralı ve cenazeleri al-
mak için yürüyüşe geçen kitleye on-
larca zırhlı araçtan ateş açıldı. Bu
saldırıda yaralanan İMC TV kamera-
manı Refik Tekin ve beraberindeki
10 kişinin tedavisi keyfi bir şekilde
engellendi. Olaydan ancak saatler
sonra gelmesine izin verilen ambu-
lans ile Mardin Artuklu Devlet Has-
tanesi'ne getirilen Tekin ve diğer
yaralılara polis alçakça saldırmaya
devam etti.

Devlet 10 bin silahlı gücüyle bile mahallelere giremiyor!

Sûr, Cizîr, Farqîn ve Silopiya'da bir
ayı aşkındır süren sokağa çıkma ya-
saklarına karşı halk katledilse de,
evleri yıkılsa da direnmekten bir an
olsun vazgeçmiyor! Hendek ve bari-
kat başından ayrılmayarak haftalar-
dır TC devletini mahallelerine sok-
muyor! Bu muazzam direniş, tarihe
altın harflerle yazılırken TC devleti-
nin dış politikadan sonra iç politika-
da da çöktüğünün göstergesi oluyor.

Önce bin asker ve polisle denedi-
ler olmadı! Sonra 5 bin asker ve po-
lisle denediler yine olmadı! Son ola-
rak 10 bin asker ve polisle denediler
fakat yine olmadı ve de olmayacak!
Kürt halkı düşmanı mahallesine sok-
mamakta kararlı ve bu direniş düş-
manın saldırılarına karşı tarihi bir
direnıştır!

Cizîr'de 14 Ocak günü sokak or-
tasında devletin katil güçleri tara-
fından taranarak yaralanan 16 ya-
şındaki Hüseyin Paksoy'un 4 gün
boyunca hastaneye kaldırılması en-
gellenerek katledilmesi Kürt ulusu-

nun haklı savaşının ve devlete olan
kininin çok küçük yaşlarda başlama-
sının sebebini bir kez daha ortaya
koyuyor. 35 günlük bebekten 3 ya-
şındaki çocuğa kadar hepsinin katili
olan TC'ye karşı intikam yemini
eden çocuklar, erken büyümek zo-
runda kalıyorlar. Ve haklı davaları-
nın peşinden giderek düşmana karşı
her yerde savaşıyor.

Kürt halkı muazzam bir direnişle tarih yazıyor!

Bugün T. Kürdistanı'nda YPS (Halk
Savunma Birlikleri) tarih yazıyor. Bu
muazzam direniş sadece Türkiye ve
Ortadoğu değil bütün dünya halkla-
rına örnek oluyor. Devletin tankıyla,
topuyla, tüfeğiyle, özel harekâtıyla
topyekün saldırdığı ilçeleri insansız-
laştırmak isteyenlere karşı halk da
topyekün direnerek düşmanını ma-
hallesine sokmuyor. Kazılan hendek-
lerin, oluşturulan barikatların arka-
sında halkın teslim alınmayan örgüt-
lü gücü mevcut. Devletin bütün bu
kirlî savaşına, katliamlarına, zorla
göç ettirme politikalarına karşı halk

evini, mahallesini terk etmeyerek
görkemli bir direniş gerçekleştiriyor.

Devlet, mahallelere giremeyerek
sürekli aldığı yenilginin hıncını her
gün daha da fazla artan saldırı ve
katliamla kapatmak istiyor. Hiçbir
savaş etiğini ve hukukunu tanıma-
yan TC devleti, sivil ve silahsız hal-
ka daha çok yönelerek vahşice sal-
dırıyor. Uçan kuştan korkan TC'nin
“kahraman” asker ve polisi hayvan-
ları dahi hedef alıyor.

DAİŞ'in saldırılarından hiçbir far-
kı olmayan bu saldırılara karşı silah
elde insanlığı savunanlar Rojava'da
olduğu gibi T. Kürdistanı'nda da var.
TC'nin, barbarca, insanlık dışı bir
şekilde halka saldıran DAİŞ çetele-
rinden hiçbir farkı yok. DAİŞ'in en
büyük destekçisi olan TC, insanlık
ve Kürt düşmanlığı gibi ortaklaştığı
DAİŞ pratiklerini birebir uygulamak-
tadır.

Yıllardır bedel ödeyen ve bedel
ödemeye devam eden ama teslim
olmayan Kürt halkının bu topyekün
ve örgütlü direnişi, özgürlüğe olan
özlemin en büyük göstergesidir.